

Jaroslav and Edeltraud Vnoucek
and family papers, 1932-2018

Copyright Notice:

This material may be protected by copyright law (U.S. Code, Title 17). Researchers are liable for any infringement. For more information, visit www.mnhs.org/copyright.

Mpls. 7. VII. 2005.

Milá Olga, Jaro a Jaro

Dnes se konečně dostávám k tomu
abych vám poslal fotky, k Reischdorfu.
Já jsem dlouho čekal, než jsem z fotogra-
fických podniků mívá až týdenní slavnost
pro světské fotky. Obvykle to mají každý
druhý týden, ale tentokrát to byla
celý měsíc, než měli tu slavnost. Fotky
Reischdorfu a Přesčnice světské 12½ x 14½ cm.
Reischberg a Kostel jsou 10 x 14 cm s rámečkem.
Já vám celý album také světských fotek
a ještě mám album se křesťanskými
jsou v rozměru 20½ x 25½ centimetrů.
Přesčnice a dvě fotky z Přesčnice od Vlady,
Milena mě psala, že ji nemusím poslat,
možná, že mičes posílá.

Jinak je u nás vše při starém. Den co
den abychom pořád stejně Vlady nás
někdo s námi navštívil, tak je to trochu
neobvyklé. Moje sestra je na sestrě
a Trandlová je čas v domácnosti.
Společně jdeme jednou za týden na-
kupovat a nyní už nemusíme, tak
často navštěvovat k lékaři a to jen
jednou za měsíc a do nemocnice jen
když větší nemoc zhořet ten aparat.
Co se týče mladých z to myslím
jazy s Lindou jsou camponat na severu

u jednoho neletěho jízda už týden a
s nácti příjavy domů. Steven a Susan
jeli též dnes ráno na sever k jízce

Superior, tam budou do neděle. Týden
následující a oni tam letěli k Tadlam,
před měsícem se letěli do Harrisony a
celou rodinou navštívili jeho rodiče.
Tak se pořád něco u našich podniká.
Ta by bylo asi také co jsem měl na-
mysli.

Pocasi jsme tu měli letos dosti špatné,
napřed bylo dosti teple, pak se ochladilo
a potom zas přes půl měsíce docela
přišlo a nyní se čtenářům ani ráno
ani kapku nezapršelo. Na záhradě
je vše opožděno. Nevím zda něco vyrostlo.

Těch nás velice mrzí, že jste strčili
našeho milovaného Mišty, je to smutné.
Můj kámo přejme vám nejlepší a lehké
hodné zdraví.

Váš Jarda a Lenka

* Ten aparát
se jmenuje Defibrillator

15. 6. 2006

Milá Olga a Judo!

Uděčný dík za dopis a vadelní fotky
našich lodí. Dne týden zas v drogem
u fotografického oddělení mají poloněm
službu pro zveřejnění fotky, tak jsem si je
něco nechal zveřejnit a proto to je hned
vaci. Originální fotky jsou u nás zachovány.
U nás se toho moc neměnilo, jen to
je náměstí a zádech a na levé noze,
špatně chodím a to o holt. Před týdnem
jsem to měl na pravé straně a teď
to mám na levé straně. Bolest je
pouze při chůzi, když sedím a nebo
stojím bolest není. Nyní, nyní jsem,
přijede Lenka sekat trávu a něco nám
pomáhal ostříhat keře, tak se mi přeci
trochu ulevilo s prací kolem domu.
Pocasi tu letos máme krásné, sedm dní
teplota byla 30°C. (85 až 90°F)
a pouze za tu dobu, jen dva krátké
trochu zapršelo. Příteli semena mabe,
margaritky a to trochu zalévání nám
nebo mohlo. Po tom za nějaký den bylo
chladno, že jsme museli topit. Dnes má
zas velký vítr a sucha a bez deště,
tak nám to všichni ustíhá.
Jinak u nás zatím se těšit nic nemáme
by vám přejeme vše nejlepší.
Ja se zas brzy Judo a Judo
a Judo

17. 8. 2006.

Milý Franto a Julie!

Dnes se konečně dostávám k tomu, abych
Vám odeslal slíbenou fotku, Jerryho domu.

28. července jsme se Frant a já vydali
k Jerrymu si čas jednou po delší době
na kachytání ryblíci na rybolov.)

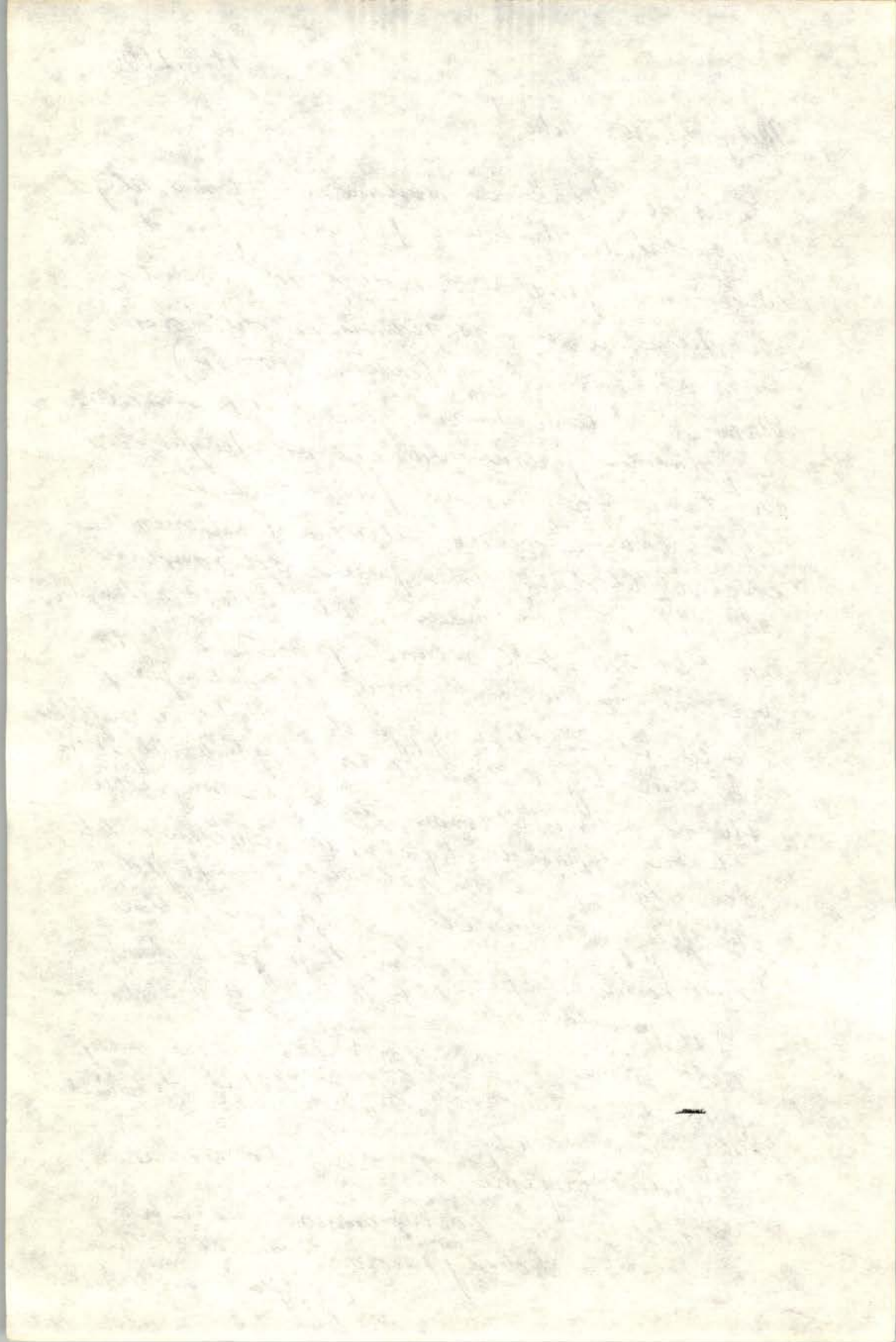
Ráno v sedm hodin jsme se dali na cestu
k jednomu jezeru, nedaleko od Jerryho a
on tam na nás u jezera čekal.

Bylo krásné vedro, dlouho jsme nemohli
chyťat. Chyťali jsme pouze od 9 hodin
do půl jedenácti hodin, ale teplota vzrostla
na 95°F asi 33°C. slunce pránilo a bylo
velice horko. Ulov se nám podařilo, Jerry

chytil čtyři okouny, já dvě štiky a největší
na tom byla Frant, ta chytila největší
štika sedmilitrovou, to byla nejmenší
kterou doposud chytila, ta panečku ratula
oči. Pak jsme se rozhodli, že pojedeme
k Jerryho udičím nějakou fotku.

Tak Vám je přiložím, 1. je jeho dům,
2. je jeho lodi s nákladním, 3. je jeho
motorhome a 4. je z loňského roku, když
jsem tam u nich byl, když dokončil
starou verandu.

Julie přejeme velké pozdravení.
Pospíchám na poštu, musím končit.
Hezký pozdrav všem ostatním
Ahoj Franta a Frant

29. 5. 2006.

Mila Mileno a Váďo!

Předem mého dopisu vám děkuji za váš milý
dopis a hlavně za ty dvě fotky. Jsou velice hezké,
je to smutné, že nás tak brzo opustil.
Takový je už jednou osud, proti tomu se
nedá nic dělat. S tím se člověk musí
smířet a
už je to jednou také na tom světě
Teď mě velice zajímalo to o Kovářsku a
tak jsem si vzpoměl, že nedaleko Reichbergu
dole n. lese bylo zřícení letadla, myslím,
že to bylo Anglické tak jsem si vzal kus
plastiky na památku, ale někde jsem to stratil.
Jinak u nás nejsou žádné směny, kárty
je na svých místech a jsou dosti zaměstnání.
Já jsem byl teď dosti zaměstnán s uklize-
ním kolem domu. Vykopat jsem po velice
mrázce všechny jiriny a cennas, ty mám
ještě v kornoutkách ve sklepě, musím
je uložit do paseliny. Nářadí, lavice,
židle a stůl jsem dal do kůlny.
Několik dní jsme s Traudl probali, to
jsem dal na záhonu tulipánů a nároží.
Počasí jsme tu měli poslední dobou dosti
pěkné, ale v pondělí 27. 5. m. začalo pršet
a úterý ráno jsme velice bouřka
Dnes v noci byl velice mráz -18°C přes den
bylo jen -10°C, moc se to neoteplilo.

Dikšim nam mupkeu feter o asbareu
 myk asbareu, eamie jme to r nam
 rodi mek keuteu r jedu nustareu, e
 jme mek moit 50h let m'hoi radeu
 1. je mek ekm'na, od ara p Brayn, Jannifer,
 Kany, Haver, Zachary je poue m'et jendek,
 Linda, Samanthu, Jary, Tradi, Ja, Susi, Bill.
 2. jome my o jomoneu, Samydra stary,
 4. n mas a dyte.

29.8.2006.

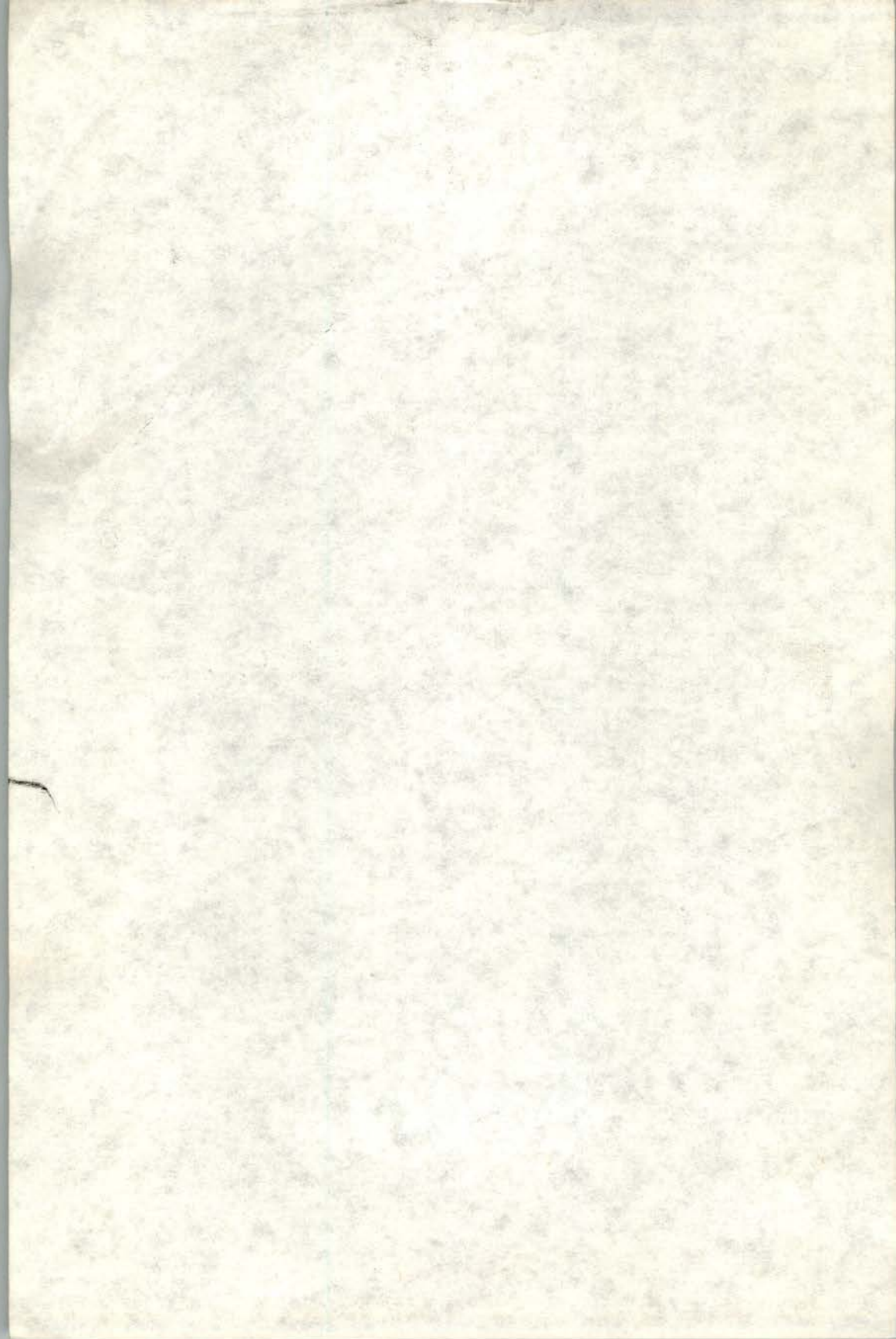
Milá Mileno a Vědó!

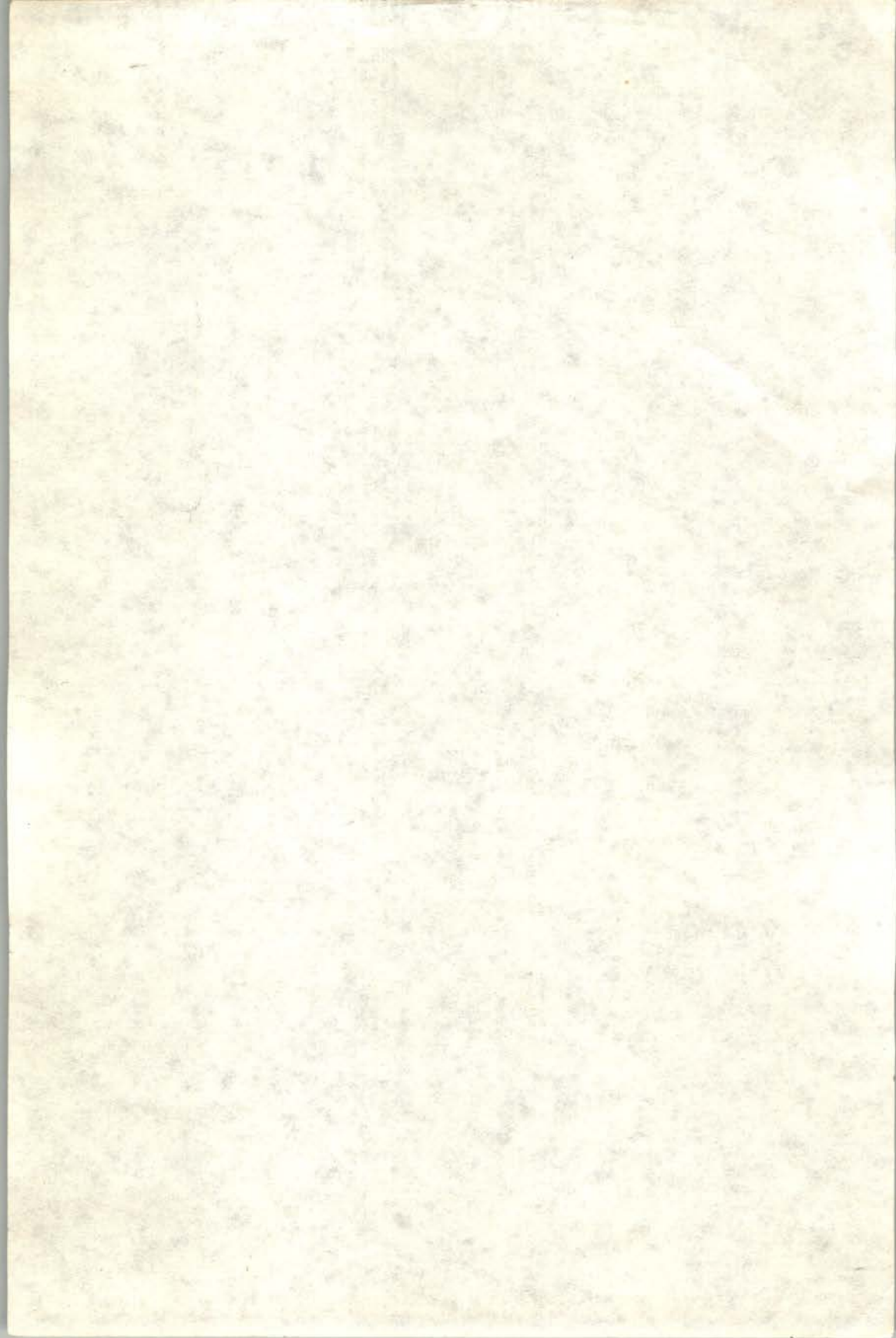
Předem mého dopisu vám děkuji za váš milý
dopis a hlavně za ty dvě fotky jsou velice hezké,
je to smutné, že nás tak dlouho opustil.
Takový je již jednou osud, proti tomu se
nemohu nic dělat s tím se člověk musí
smířit. Proti tomu se nedá nic dělat, nebo
už je to jednou tak na tom světě.
Těm dvě velice zájmalos to o Kovářsku a
tak jsem si vzpoměl, že nedaleko Ruzomberku
dole v lese, bylo zřízení tepleto, myslím,
že to bylo Anglické tak jsem si řekl kus
plastiky na památku, ale někde jsem to našel
jinak u nás nejsou žádné směnky, která
jsem slyšel někde a jsou dosti zameškané
já jsem byl též dosti zameškaný s ublíží
mám kolem domu. Vykopal jsem parník
mraku všechny jiriny a cennas, ty mám
ještě v korunkách ve sklepě, musím
je přeložit do zasklení. Někdy, larici,
židle a stůl jsem dal do kůlny.
Několik dní jsme s Grand trábali, to
jsem dal na záhonu tulipánů a mýslu
Pocasi jsme tu měli poslední dobou dosti
pěkně, ale v pondělí 27.8. začalo pršet
a večer ráno jsme velice bouřku
Dnes v noci byl velice mraz -18°C a přes den
bylo jen -10°C, má se to neoteplilo.

Přítelům svým a přátelům s oslavením
mých narozenin. Oslavili jsme to v našem
rodiném kaoutku v jedné restauraci, kde
jme měli naše 50ti letí výročí svadby.
1. je naše skupina, od leva je Brayn, Jennifer,
Kenny, Steven, Zachary je pouze vidět jen obličej,
Linda, Samantha, Jerry, Traudl, Já, Susie a Bill.
2. jme my s praroučaty, 3. my dva starý,
4. u nás v bytě.

Směje se pro dnešek loučím a přejmí
vám hodně zdraví a spokojenosti.

Váš Jarda a Traudl
se nejlepší vám přeje naše celé stýší
obdobnost. Tež srdečný pozdrav všem
v Litoměřicích
ahoj!

Minneapolis 3. III. 1990

Milí přátelé.

Klikoť je to můj první dopis který Vám
v tomto roce píše, proto mě dovolu, abych
Vám popřál něčeho nejlepšího, hlavně mnoho
zdraví a zdaru v tomto roce 1990. Těch
Vám přeju, aby se ty poměry u Vás zlepšily
v mnohem příjemně, než jste dosud měli.
Škoda, že se toho nemohli dočísti naše předkové.
Když jsme ten převrat pozorovali na
televizi a nadáváním jsme sledovali, že se
roze tak dobře odehrálo bez jakýchkoli
nevrst, jak se tomu stalo s jinými státy.

Ten čas doopravdy velice rychle letí a už
zas máme před námi léta a nebude dlouho
trvat a budeme mít, zas práci na zahradě.

Toho času je u nás všech něčeho pře-
stareho. Steven a Lucie ty si jejich život
velice měji zvláště nyní v zimě, kdy
shora každý týden jede někam lyžovat.

V jarním a letním jsou zas každý týden
byli na Milacs jezeře chytat ryby a br-
at, a pokračují jsme jich pár nachytali.

Dýrali jsme tam přes noc a jsem spal s
Lennym v jedné boudě a Jerry sám v druhé
skládací boudě, kterou si stále bere v jeho
nákladáku. Toho času je po rybníkové sezóně,
až zas v květnu se zas začíná. Jen na úce

Mississippi je otevřena celý rok, až bude tepleji.
Přes tak se tam také někdy vypravíme.

Na jezeřích se směji chytati zlaté dýtky
ten menší druh ryby, ne dravci.

Při telefonním rozhovoru ji se smínil,
že bys jel k Annul, proto Ti přiložím
20-⁴, abys tam mohl koupit nějakou
malíčkovost. Když bys to vedl dříve
poslal bych Ti lyžal více. Rád bych
tě vedl, sta-li to tímto půvalem
jak Ti to posílám s pořádku aldrině
nechte nám vedeti zda to s pořádku
došlo. Přátel toho času je u nás velice
příjemné a skoro bez sněhu, tak jsme
si ani letos nemahli slyšovat. Snad
nám ještě jednou napadne sníh
s bůrkou a pak si slyšujeme.

Fr. je toho času mraza s chřipkou. Má
rymu a celý den se musí dobře tak proto
dnes lež v posteli.

Jelikož jsou již 3 hod; odpolnane tak
proto raději již končím neb tento
dopis chce odvesti ještě na poštu...

Jim se s Vami loučím a těším
se zas na nějakou bučnou správu
od Váš. Hrubý ještě nedošly.

Ždrami Váš věsný nespolek

Jarda

s rodinou

Minneapolis March 3, 1990

Dear friends,

As this is my first letter to you this year, let me wish you all the best and good health in year 1990. At the same time we wish the political situation in your country would get better. It's a pity that our parents and grandparents did not have the chance to experience this moment in history. We often watched the putsch [revolution] on TV with excitement and were very happy to see it happen without any fatal consequences as it happened in some other countries.

Time passes really fast. March is ahead of us and we are going to have a lot of work to do in the garden again. There have been no changes in our lives. Steven and Susi enjoy their time greatly especially now in winter as they go skiing almost every weekend.

Me, Jerry and Kenny spent every weekend fishing on the Lake Milacs [Mille Lacs]. We spent the nights there as well. Me and Kenny slept in a cabin and Jerry in his ["folding hut" so probably pup tent], which he always carries with him. The fishing season is over now. We will start again in May. The only place we can go fishing is the Mississippi river. We may go there some day. You are allowed to catch only smaller fish in rivers here.

During our phone call you mentioned you would visit..... [Annel or Annil?], for that reason I include 20 dollars to buy her something. Had I known it before, I would send more. I'd like to know, if you get the money I send. Let me know about that.

At the moment the weather is nice, there is almost no snow now. We couldn't even go skiing this year. Hopefully we will get some snow in March and will be able to [go] skiing then.

Traudl is ill right now. She is suffering from flu and spends the days in bed.

As it is 3 p.m., I'll stop writing and will take the letter to the post office. We are looking forward to hearing from you soon again. The mushrooms haven't arrived here yet.

Jarda and the family

Letter from Jaroslav Vnoucek to his brother Vladimir Vnoucek, Michalovice, CZ

Translated by Vera Vrtilková Antošová, granddaughter of Vladimir Vnoucek (Jaroslav's brother).
Litoměřice, Czech Republic, December 2018.

Minneapolis 10. 9. 90

milí přátelé!

Předem mého dopisu dovolte mi,
abych Vám poděkoval za Vaš milý a
živý dopis, který nás velice zajímal
a potěšil. Je Vám mnoho krát děkuji
za pohlednice z Vašeho zájezdu
i mladým z jejich dovolené a
hlavně za zášitku máku pán,
Horsta. Jméno Vám dále zas velikými
dlužníky.

Dnes Vám chci jen tak na rychlo
popsat návštěvu předavy Dubčka
v Minneapolisu. Již dávno, asi
tak někdy v březnu jsem se
dočetl v našich novinách, že
sem k nám prarodilně někdy
přijede navštívit Dubček.

Asi tak v polovině srpna jsme
dostali pozvánku od Speakra of
the House pana Vanashka, (on pochází
z Nové Prahy) abychom přijeli do
Capitolu v St. Paulu přivítat pana Dubčka.
Byli jsme rozhodnutí, že do St. Paulu
pojedeme ho 5 ráno a 10 hod. dopolední
přivítat. Všechno plánu jsme změnil,

když jsme v pátek 31 srpna dostali
poslání z Andoky (County Chamber of
Commerce, (to městečko přes které jsme
jezdili z Jerymn.) abychom měli
ci zúčastnit se společenského obědu
s panem Dubičkem, za poplatek
25- Dollarů za osobu. Mě se to stalo trochu
nec za oba 50- Dollarů a ještě, že tam
peníze tam měli lyti, a sobotu
1. září. Hradě mě stále přemlouvali
abychom raději s ním měli oběd
než jít do St. Paulu, že je to bližší
pro nás, než to bylo v Brooklynu,
a jenom ~~house~~ od nás. Tak jsem se
koněm nechal přemluvit a tak
jsem na ten úrad poslal a oni
mě řekli, že je to Ok i když
tam peníze čili check přijde až
v úterý nebo ve středu, což jsme
tedy také učinili a check jsem
jim tam poslal. No nechtěje
toho bylo velice pěkně s Dubičkem
jme se podali ruce a večeřeli
jme se pozdravili. Vše nejvyšší
pocit to namítlo ~~zůstalo~~ v Nové
Praze, kde mu byla zasvěcena naše
hymna Kde domov můj a Natatrousa
Bliská Hromy Diva Biju. Když

jíme to porozorovali na televizi, tak
si utíral slzy. Noviny ti pošlu
zlatě a balíček s naší státní
hymnou, kterou jsem končím
natočil na pásce & desky, kterou
jsem si nypupil & knihovny.
Je na pásce několikrát mluvit
si vybrati kterou chceš. Na
druhé straně jsou Montgomery
Singers, y jsou na ni i některé
vojenské pochody, snad se ti budou
líbiti.

Na a nym' ti chci poslat fotky
které ti přikládám.

- 1.) je u stolu před obědem 2. je když
tam přišel, 3. při podání ruky,
4. při přednášce, 5. v místi kde
ho přivítalo a společně jidlo 500 osob.
6. je Dubček a Vnashok, když mu
byl dán odznak s československou
dne který se konal v St. Paulu.
7.) policejní auto při jeho převozu.
8.) je auto s kterým odjel.

To by bylo asi tak vše o Dubčkově.
Přide ti napíši více o nás a
o ostatních.

Tím končím s nejlepšími
portrasy pro váš vesměs společný
čas Jarde s rodinou.

Minneapolis, 3.15.1991

milá Olga a rodino!

Dnes jsme právě obdrželi Tvůj milý dopis, za který Ti srdečně děkujeme. Především jsem tam odešlal relihozní listek ve kterém jsem se smiňoval, zda jsi obdrželi dopisy ode mě, jak jsem zjišťoval je tedy ještě jeden můj dopis na cestě a to je ten dopis ve kterém jsem se Ti smiňoval, že máš na cestě Ty, Cannas a jak je máš pěstovat. Já je tak obvykle zasadím a pokarde mě pěkně květem, ne jenom jeden květ, nýbrž více krátě na samém místě květem.

Jinak se u nás nic tak zvláštního neměnilo. Haudl se vede již lépe, po její operaci, jen pravou nohu má ještě otěklou a trochu ztratila cit. Já ještě dělám Ty těže domácí práce, ona již tu a tam někdy jede autem sama. Doufáme, že se časem všelepší.

Krb má jen Steven a on ho má s abytelným pokojem. On tě topí brárou, já mu ji obvykle přivesu od Jerryho, on ji ch tam má tě dosti polamane. On topí Dubovým dřevem, to přijíždá větší teplo a dle to hoří, než křiva.

do se celou lyče ten jsem s pořádkem
obdržel, ale s loni se mě neporodl,
pěkně mě rostl na oknech a když
vyrostl asi tak 4 až 6 cm tak se naklonil
či položil a neměl žádnou sílu se
postavit. Vyřezky by by slabé a ven jsem
jej nemohl vysadit jsem jej nemohl
někde byla ještě síma a sádku jsem
neměl srytou. Letos jej vysadím ven.
Ještě jednou díky za celý. Doufám, že
mě letos poroste lépe.

Toho času zde máme ještě dosti
sněhu, ale lyžovat jsme nebyli ani
jednou, možná přísti sroun.
Asi třikrát jsme byli u tanečnice
Frantě dokonce tancovala se mnoha ratěři,
ale jen pomalu a většinou jen pomalé
tance. Několikrát jsem též byl sám
na rybách a to jen za ten menší druh ryby.

Tuto neděli si asi pojedeme k Jirgmu
nebo s poslední dobou ale stonali, měli
rymu a tak ani on nebyl na rybách.

Se Stěnou a Lusi jsme poslední sobotu
byli u tanečnice a také jsem si s tanečnicí
a Lusi polku a ratěři. Byli jsme i
na jednom venkově, na alce či recer
a tak jsme tam pítali na tanečnici
to by bylo asi také sas ose co jsem

Jim se s Lusi nám masat
respale, všeho nejlepšího Vaš Jarda
prodi non

Stěna jede nakupovat a také dopis
na postu. Aby mějte se hezky!

Minneapolis, May 15, 1991

Dear Olga and family!

Today we have received your nice letter, which we thank you for. The day before yesterday I sent you an Easter card, in which I asked if you had received my letters. I found out that one letter is still on its way. It's the one in which I write about the Cannas and give you instructions how to treat them. That's the way I usually do it and they always bloom a lot.

Nothing has changed here. Traudl [Edeltraud] is feeling better after her surgery, only her right leg is still a bit swollen. [Heart bypass surgery.] I still do the more demanding housework. She sometimes even tries to drive alone. Hopefully, she will get better soon.

Steven has a fireplace in the living room. He also uses the birch tree wood. I fetch it for him from Jerry's. Jerry uses oak, which, he says, lasts longer to heat than the birch wood. The celery arrived ok but last year it didn't grow well. It was weak so I didn't even manage to plant it outside in the garden because of cold weather. I hope it will grow better this year.

We have a lot of snow here this year but haven't been skiing yet. We have been dancing three times. Although slowly, Traudl even danced the waltz with me. I've been fishing a few times as well. On Sunday we are going to visit Jerry, they have both been ill.

Last Sunday we were dancing with Steve and Susi. I danced polka and waltz with Susi. We went out to the country for a late lunch and stayed for the dance.

That's about all I wanted to tell you. Traudl is going shopping so she will take the letter with her.

Take care, all of you...

Your Jarda and family

Letter from Jaroslav Vnoucek to his sister, Olga Ortova, Louny, CZ.

Translated by Vera Vrtilkova Antořová, granddaughter of Vladimír Vnoucek (Jaroslav's brother).
Litoměřice, Czech Republic, December 2018.

Minneapolis 2. VII. 91.

Milá Olgo
a Rodino!

Dnes jsem se konečně dostal k Tomu, abych
vám zas napsal pár řádek. Předem děkujeme
za Vaš' milý dopis, který jsme v přání
obdrželi a to již před několika měsíci.
Ten čas doopravdy velmi rychle uprchá,
už tu zasevilku již budeme mít podzim.
Všechno nám to zde na zahrádě letos
rostlo pěkně jak jahody tak i klementy.
Nyní mě rostou pěkně jiriny a cannas, já
přiložím obrádek s první rozkvetlou petosi
cannas, teď mě již již kvete deset
s třiceti a přes polovinu mají poupat.
Jak vám rostou cannas a cladiolas,
mě cladiolas sáči mají teprve kvést.
Letos jsme to dosti pozdě vysazovali
a tak to trvá trochu delší než to se
vyrosti. Tak teď bylo dosti chladno a zlatě
v noci i jistě někdy byl mráz.
U mladých týž, oni jsou dosti
zaměstnaní jak se Jerryho tak i u
Steven, an se se Lucii připravují nyní
na dovolenou. Joliti na Havaii na 14 dní.
Pro dnešek končím a přistě vám,
napíši trochu víc i některé fotky sam
přistě.
Zdraví Vás s celou rodinou.
Jasda s rodinou.

Minneapolis 10.7.1991

Milí přátelé!

Dnes večer předám Jirkovi Černému ty vaše fotky, shlél mě, že je nerne s sebou do Prahy, kam pojedou s manželkou Ludmilou, navštívit jeho sestru a onci prý je k vám - podle postou. Obrázky dopadly dobře, asi na čtyři o tom přetřechu filmu se nepodařily. Teď přiložím některé fotky od nás, které se na zde naskytlé mairdily a také foto opis zjetřičku z novin, kdy Jerry a jeho partner ulovili při rybníkové soustře \$2.000- měli nejvíce se naše ryby, každý dostal, 1.000- \$. Na obrázku toho rybníka je Jerry prvním a jeho kolega. Bytali na jednom přese nedaleko města Alexandria (teď ji tam byl s námi a fotili jsme se u té velké postavy, když ji byl u nás.) Jerry se jmenuje Osaki's.

Mými bych vám chtěl popsat ty naše fotky
1.) je Jerryho nenkovská postovní sebranka,
2. a 3.) jsou u jednoho obchodu se syry (to má být ten mys se syrem) u kterého jsme se stali,
když jsme jeli do Taylor Falls na našem prvním letosním výletě po Hancocks operaci. 4. je u Taylor Falls. 5, 6 a 7 je Jerry s rodinou u nás a, vlihoucích. 8, 9, a 10, je Jerryho auto které jede 50 mil na 1 gallon benzínu (80 km na 4 litry benzínu) 11 je Stevenovo auto (kterým jede pouze 10 mil na 1 gallon benzínu). 12, 13, a 14 je jak porovnavají motory aut. 12 je Jerryho motor, 13 je Steven motor u auta. 14, i sasi se zajiňala jak vypadá, Jerryho motor u auta. 15, to jsou ale auta u nás 16 a 17, je panýfer a její přirode, než odjeli na Tamaraach. (Prom) po u končím školního roku. 18, a 19, obrázek vám nemusí popisat, ty dva starší jistě znáte, byli na procházce v medačkém parku. No to by bylo asi také vše a těch fotek. Teď přiložím 3 filmy. To by to tak asi také vše co jsem měl myslit, vám popsat. Teď vás všechny pozdravím a přeji vám krásného Jarda s rodinou

napište nám hned jakom
fotky atd.

Minneapolis 15. VII. 1991.

Milá Věruško!

Dnes jsem se rozhodl napsat pár řádek. Předem Ti přejeme příjemné prožití těch čtyř neděl v Německu a doufáme, že dosti naučíš německy. To pak budeš s tetou moci mluvit anglicky a německy, ať jasně k vám někdy přijedeme.

Při našem nářejším telefonickém rozhovoru, jsi se mě ptala zda Jenny obdržela troje prání k narozeninám, které měla 26. srpna t. r. Tetu mě řekla, že prání obdržela, já jsem to nějak přeskchl a proto jsem Ti nemohl dát přesnou odpověď, nebyl jsem si nebyl jistý. Ona od 17. t. m. bude navštěvovat odbornou školu v St. Cloudu to je místo od nás na severozápad.

Posílám Ti také dvě fotky Jenny v tanečních šatech, když měla konec školního roku tance. Také Ti přiložím 50¢, alys si mohla koupit něco na památku od nás. Doufám že Jo Eva a nebo Horst vezme měkam na banku, kde vymění dollars za marky.

U nás starých je spíše při starém a u mladých Ty jsi dosti samostatná jsi a práci také i doma. To by bylo asi tak vše pro dnešek co jsem měl na mysli. Ti napíši.
Ještě jednou Ti přejeme všeho nejlepšího a roven
prospěchu, Ahoj G.

Minneapolis 16. VII. 1991

Lieber Horst
und Familie.!

Am anfang meines schreiben senden
wir Euch die besten Grüsse.

Wie get es Euch immer? Bei uns
ist immer noch das selbe, da hat
sich nichts besonderes geändert.

Nun habt Ihr wieder einen grossen
besuch gehabt und noch dazu bleibt
die Vera bei Euch für vier wochen.

Ich lege der Vera einen Brief bei
mit einer klinichkeit. Es werde uns
sehr freuen wenn Ihr es der Vera über
geben werdet.

Besten Dank für die Mühe die Ihr
durch uns habt.

Last auch wieder einmal was von
Euch hören.

Es Grüsst Euch alle

Jardo und Familie.

Minneapolis 26. února 91.

Milá Olga a rodino!

Dnes jsem se rozhodl vám zas napsati pár řádek. Minulého měsíce (a to 29 ledna) jsem vám odeslal ty slíbené Cannas a více 25. kliz. Prordě podobně dojde k vám, asi tak někdy začátkem dubna. Odeslal jsem je obvykle ne litchy, neč poštovní je u nás nyní dosti drahé. Všchno se u nás zde tíž zdražilo, musíme platiti za vřelku, aby se Arabům deště vedlo.

Chťel bych ti tedy trochu popsati jak je já pěstují a doposud mě každý rokem jěhne květy a to dosti dlouho do podzimn. Již 35 let je pěstují. Vykopej díru asi tak 15 cm hlubokou a 20 cm širokou, dej do té díry trochu hnějiva, nebo rašelinn, kamichy to s hlínou nalyj do díru rodu a nech ji vsáknouti do hlíny. Polož do díry tři klizy a nebo i čtyři, podle toho jak jsou velké, nedávej menší než tři. Jsou pak hustější a delší dobu kvetou. Zasadi ji 60 cm od tebe. Podle toho co jsme ti poslal, musela bys vykopati 8 děr. Já obvykle vykopám 36 děr pro Cannas a 36 pro jiriny, do je 1, achorat délka podél mého vjezdu do garáže. Další je tak každý druhý den, když neprší a jakmile jělně kapte, pak je tak asi tak po čtyřech dnech sazejnej. Odvrťte pak ostruharam. Na podzim, když mruje a listy zhnědnou pak je 10 cm od země uříznout, nechám je asi tak něco přes týden s kěmi to sa lépe vřel na počati. Pak je vykopu, staré křemě zahodim a nové nechám vyschnouti. Uložim je naciim do krabic s pískem nebo rašelinou. Na jare je mureš sordelovat jak jsem ti je já rozdělil. To by lo asi tak ca jsem ti chťel sdělit o těch Cannas. Kdo se nás osobně týče tak to tak jakž ještě jde. Handel se již uťi dosti

dobře, až na pravou nohu, která je ještě dosti
della'. Několikrát, když bylo teplejší počasí
tak jsme s polu byly v jednom parku
na procházce. Minulou sobotu jsme byli na
L'vivské n. St. Paulu a tak jsme si s Ferencem
par krátě zatancovali slow-foks, tango a i jeden
valčík. Dívka se nás tam zas pěkně pouta.

Jinde, u mladých, nejsou žádné změny,
hardy je zaměstnan. Jen Linda je ještě
doma na neraměstnanecké dovolené.

Tě vám zas přiložím dvě skoni fotky od
Kennyho a Jenny to je již její poslední školní
fotky neb letos již nejde školu.

Don fan, k vám vám toho pro dnešek
poslal dosti a budeme se zas těšit na
návrat z prázdnin od vás. Díd bych věděl zda
jste obdrželi můj dopis s fotky. Tě vám
děkuji za vše.

Jim končí a přejeme vám všem vespoles
růžho nejlepšího, ale hlavně mnoho
zdraví a radu Vás žada
s rodinou.

Minneapolis 26. XI. 1991.

Milá Olga s rodinou!

Do mým delším odmlčení se konečně dostanu dostávám k tomu, abych vám napsal pár řádek. Již dávno jsem se připravoval, že vám napíši, ale bohužel jsem se ke psaní nedostal.

Předem bych vám chtěl poděkovat za dopis, psaní k narozeninám a pak těm oboum J. za listy k dovolené a vše nás velice potěšilo. Jste jednou ten nejprádivější dítě na světě.

Ten čas letos doopravdy utekl jako voda, ani jsme nikam v létě nejeli, na cundu. Hauda se moc dobře pro sandorání, letos má stěže stále ji' otěka, prava noha a v létě ji' také často bolela. Každý měsíc navštěvovala lékařku a ona ji' poslala k droum sůrným lékařským odborníkům, ale žádný ji' s tou nemohl doposud pomoci. Ukládá ji' předepsit nějaké Tablethy, které ji' stejně nic nepomáhají a nohu má stále otklou. Lékaři ji' stále říkájí, aby nohu měla zdviženou, když leží.

Předně by si musela nohu nějakým způsobem od stropu přivázat a za druhé si nemůže dovolit, aby celý den ležela s nohou zdviženou. Na takový je již jednou osud a prostě se s tím člověk musí smířiti. Co už můžeme s našim stáří očekávat?

V srpnu jsme si šli k nám reáli Henryho na jeden týden a on ani nechtěl domů tak tu armoš byl tři týdny, kdyby nemusel do školy tak přij' by tu zůstal ještě nějaký týden. Jenny na ukončila školu, pak pracovala ve starobním ústavě a teď v restauraci obsluhovala. V srpnu začala se mýt k. Cloudu ošetrovatelský kurs. V prosinci přijede k nám a bude zde u nás asi tři měsíce bydlet, ona bude zde

v Minneapolisu na smrtelné nemocnici prodávati
nejšího kurs. Teď vám přišel fotka, když koncem
školského roku šla natancovačka od školy.
jak byly Cannas? Mě šelby pěkně, škoda
že u nás letos se tak brzy mrazilo a některé
už nemohly tely. Mě jsem neděle štěstí, že
jsem je brzy vykopat a málem by mě
byly zapadly sněhem, neb 31. října jsme
ešte měli ohromnou sněhovou vlnici.
Z čtvrtka do pátku večer nám napadlo
64cm sněhu a přitom pak dosti kruté
mraky. Město bylo sněžné, abychom zaručeně
pošta nebyla, školy byly zaručeně prostě
čadný polyk. V sobotu nám konečně přelul
atvrdly ulice, to bylo sněhu, Steven k nám
v sobotu přijel a pomohl mě odházet
sněh z výjezdu do garáže. Byla to jedna
s prvním a velice brzká sněhová vlnice
kterou jsme za celou dobu co tu žijeme
někde prodělali. Většinou se lyžalo
ani tak v lednu a nebo v březnu.
Obvykle tak to té doby napadlo tak 6-8
cm sněhu a někdy i ani o vánocích
je mohl čadný sněh, když jsem se dostal
Tak teprve lminuly, když jsem se dostal
k tomu a kavalit jsem tulipány, neb
sněh roztal a bylo několik dní pěkně
teplo. Toho času sňal nám pas napadl
vzhledně a tři zasněžené fotky za 3.
Teď vám zas přišel negale fotky za 3.
to jsou snímky z našeho prvního vjezdu po 3.
apraci 4, je to parka 5a6 je s Kennym při rybaření
t, je Jennyho nové auto s kterým jede 50 mil na
jeden gallon benzínu 8a9 je Jenny.

Tato poslední (24. t. m.) jma té ublížili naše
hony na jelny. Letos jme honili u Jerryho,
ani oba dva (Jerry a Lenny) dostali povolení
střeliti laň já povolení nedostal, měl jsem
jenom licenci na jelena. Když 9. t. m.
ráno o 6 hod. vyšli přes Jerryho pole a brodili
jme se až nad kolna ve sněhu, já jsem
šel ke kukurici a Lenny a Jerry šli
trochu dál do lesa a na soundovo pole
a tak asi po čtvrt hodině co jsem tam
stál slyšel jsem bum, bum a to z blíž-
losti a směrem co oni šli. Asi po půl
hodině, jsem nůvil místo šel jsem
blíže k abydli a tak vidím že po dvoře
bíhá Lenny a pak jsem viděl Jerryho, že
tam něco dělají. Když mě napadlo že
mají jelena, tak jsem šel k nim
a zastřelili velkou laň, ani půl hodiny
nebyli venku. Když jsem jme jechali
tak daleko a střelili jme jednou. Jerry
pak 16 t. m. druhého jelena (ročníka) a to pro
Lennyho. Já však jelena nedostal, já jsem
viděl jenom laň a tu jsem střelit nemohl
nebo jsem pro ni neměl povolení a oba jři
laň. No a tak jme ublížili naší honu

To by bylo asi tak vše co jsem měl
tak na mysli vaň napsati. Měním ani zda
vás to bude vůbec pájmati

Ještě vám přiložím vystríhél z novín když
v létě Jerry s jedním jeho kolegou vyhráli na
rybařské soutěži první cenu a 2.000 \$ každý
dostal 1000 \$ oni chytili náhorně rybičky.

Jarda to mluví přesvědčeně, na veranda je
první Jerry a jeho kolega je druhý a pak jiní
ti ostatní co byli na dráhu a třetí
místi. Dva rybáři byl jeden tým, Jerry
má ještě hodně trofeje jak v rybaření tak
i ve střelbě. Poslední trofeje je pěkná z
bílého mramoru.

Nyní doopravdu již končíme a přijme
kou všeho nejlepší a hlavně mnoho
zdraví a spokojenosti.

Váš Jaroslav
s rodinou.

Minneapolis, 26. XI. 1991

Vážená paní Kletsochová!

Předem Vám děkuji za Vaš dopis, který jsem s díky obdržel. Dopis pro Vašho syna jsem předal a s jistotou jste již od něho obdržela několik dopisů. Já sám na psaní moc nejsem a proto mi promiňte, že Vám teprve po tak dlouhé době odpisuji.

Podle mého názoru, si o Vašem synovi starosti dělati nemusíte, on je dosti průbojný a se svými se nestradá. On má tu výhodu, že dosti ovládá angličtinu. Pro nás to bylo na začátku mnohem horší, my jsme neovládali řeč a nášinec (čechu) tu krátě zde bylo velice málo zvláště v Minnesotě. Dnes je jich zde mnohem více. Oni mají již dosti známých studujících na universitě a kteří bydlí na koleji a univerzitě. Několikrát jsme ji navštívili, když bylo nějaké počasí. Já vím, že nejhorší je ten první čas v cizině než si člověk vynese na ty zdejší poměry. My již zde

Řijeme od roku 1950, pro nás je to náš
domov, my již nic jiného nemáme.

Přiložím vám jeden obrádek, když
je fotil na českém dnu v parku
u St. Paula.

Přejeme vám všeho nejlepšího
a hlavně mnoho zdraví

s upřímným pozdravem

Juda Mnoušek
s rodinou.

Ještě vám přejeme příjemné
prožití vánočních svátků
a mnoho štěstí do nového roku.

Minneapolis, 2. XII. 1991

Milý Vlado s rodinou.

Dnes se zas, rovněž jednou dostávám
k tomu, abych vám napsal pár řádek. Už
se rozepíši, chtěl bych vám předeem poděkovat
za vaše milé písmo k mým narozeninám,
bylo to velice příjemné od vás.

Tento rok doopravdy utěš jako voda,
ani jsme se ktos nikam na čunde nedostali.
V létě jsme tu měli Henryho, měl tu s námi
půltyl týden, ale on se mu zde líbilo tak
tu byl tři neděle. Ani se mu nechtělo
domů, když nemusel do školy, tak by tu
zůstal ještě dále. Jemny, pracovat a jezdit
do školy a on byl úplně sám celý den
doma, to pro něj prostě nic nebylo.
Já s ním občas někam jezdil na lo-
vku i na evnu mitter, i s ním s námi
nědy jezdila s velkou lodí po řece
Mississippi na celý den.

No a co se stane teď, její star se
moc nemění. V létě ji noha hodně otékala
a bolela. Několikrát už byla u specialistů
lékařů a oni ani sami nevědí, co dělati.
Jen jí předepíší nějaký lék který jí stejně
nic nepomůže. Já myslím, že to má hodně co
dělati s její cukrovkou. Nyní co zde máme
takovou kůtu zimou tak je to s ní ještě
horší, jen nemůže sedět v té zimě vůbec
nemůže dýchat, tak když někam jdem
na kupování tak ji obvykle ke dveřím
a zase pro ni přijedem, aby nemusela dále
a ta zimě ležet na parkovišti k autu.

Je tomu zrovna tak co jsem prošel tak supri-
mum a neocikanom vše. Nakonec čoučel
ještě mluví být rád, ~~že~~ tak dopadlo.

Jinak se zde u nás moc neměnilo, jin
snad to, že nám nastala bery, jina, napadlo
nam hodně sněhu a neocikanom melice
beru. Ani jsme na to nebyli připraveni, lod'
jme ještě měli v garáži, listi nebylo,
schrabáno, tulipany nebyly zasazeny,
vino, iže a jahody nebyly přikryty
sláman. Co ti mudrci předvídali sněho
napadnutí pouze 3inche (8cm) sněhu, napak
napadlo 64cm. a to se zas opakovalo 29m.m.
a zas nám napadlo 48cm nového sněhu,
až po usích.

Nyní zde máme sněhu, až po usích.
Letos jsme sjeli ~~do~~ kanadským hranicím
na hon jelenů, nyní jsme houli na
Jerry a souhlasným povolením střílení laň,
Lenny dostali oba povolení střílení laň,
já povolení na laň nedostal já mohl
pouze střílet paroháče, (jelena) ale žádného
jsem neviděl pouze laň a tu jsem střelil
nemohl než Jerry a Lenny již laňdy měl
zastřelenou laň a jedno ročního jelena.
(na něj musíš mít tři povolení jako laň.)
Tak mají dosti svého masa, nám dal
Jerry plnou jeleního masa.

Go by bylo asi tak vše co jsem vám
pro dnešek měl na myšlenkách napsati.

Proto se s vámi loučím a přeji
vám všem se hodně svého myšlenky,

Váš Jarda
Soudinova.

Mamě jsem řekl na
návěsta - sám od vás.

30. I. 1992.

Milá Olga!

Dnes Ti pošlu 18 slibových cannabis po jednom známému
příteli. Můžeš je brzy zasadit do květináčů, aby
trochu vyrostly, než je vysadíš ven na zahrádce.
Teď Ti posílám pět náplněk do pera, doufám,
že to jsou správné. Kdyby nebyly správné,
napiš mě jinou peru, jestli ji můžeš najít.
Prosím Te napíš hned jak je obdržíš.
Ahoj Jarda.

Minneapolis 10. II. 1992

Vážená paní Klettschová!

Dnes jsem se koničně dostal zas k tomu, abych Vám sdělil nějakou fotku Vášich mladých, když byli u nás taťce před raňočkami a společně jsme trochu oslavovali raňočky. My jsme sami byli o raňočkách svaťkou poraženi k našemu synovi, který bydlí 50 mil od nás na severu a to na venkově. Jistě by byvali strávili svatek u nás.

Jistě doufám, že se jim nede docela dobře, ať na to, že mladý má hodně studování. Někdy přijede velice pozdě večer domů a on stále ještě jezdí na kole k univerzitě.

Toho času je ještě u nás dosti smetku a akoli, ale silnice a ulice jsou bez smetku. Nebude to dlouho trvati a budeme zde zas mít jaro a to pak již pro ně bude lepší, oni pak alespon se mohou trochu podívat na venkov a do akoli, které je pěkné.

Tím končím a přejeme Vám hodně zdraví a úspěchu.

Srdčně Vás zdraví,

Jarda
s rodinou.

Minneapolis 2. VII.

Milý Vlado s rodinou!

Po mém delším odmlčení, jsem se dnes
zas jednou rozhodl vám napsati pár řádek.
Měli jsme zde celou noční bouři a dnes je sje-
ravý den, tak jsem se dal do psaní. Na sahradě
se nedá nic dělati, protože je vše mokro.

Teď děkujeme za pohlednici, z vytku s
návrstevou.

Jinak co se nás dvou starých tyčů, není
žádných změn a vše je při stárem. Star
K. už se asi nemění či nelepí, s tím už
se musíme smířiti. No a co se mě tyčů pořád
mám, co dělají a hodně se každý ráno s
prací na sahradě. Vše pěkně roste i přesto,
že málo přišlo a proto každé denně musel
jsem kropiti (zalývat). Měli jsme hodně jahod
a malin, budeme mít teď dosti, jen
když nám to, to ptačstvo nesebere.
Teď jsme několikrát byli na brigádě,
sekat jako trávník kolem domu. On
mě přijel jako sekačku, moje nepracovala
a nyní mě ji, již opravil. Oni jsou oba
dostl zaměstnaní, tento měsíc budou mít
návrstevu s Californie totiž její sestra s man-
želem k nim přijedou. a Druhá sestra
s celou rodinou přijede s Detroitu Michiganu
Oni mají dvě děti a žijí s rodiči.
No to co se tyčů Jerryho tu měl pěknou
smůlku, 31. května jsem jel k nim a pak společně
Jerry, Kenny a já jsme šli na jízdu M. & Lacs, chytat
ryby. Nežah mu nepracovala pumpa na nadrž
rody pro ryby, tak jsme prostě nalývali
rody kbelky. Jerry se snažil to nežah

přítom však štěstí, že v tu noc nebyl žádný mtr.
Kdyby byl mtr. foukal od jihu tak by jim
i šlo celým dnem, kdo ne, zda by někdo
nepřijel o křest, ale ani velice těžké by o
tom jsem se sám přemýšlel již několikrát.

Jinak jsou dosti zaměstnáni jak Jerry, Linda
i Jenny, ona si koupila úplně nové auto a
tak nyní musí pracovat, aby jej zaplatila.
Detas Jerry nechal nic na jeho poli neb
mu semena její všechna shodila.

M. K. navštívila starou slast a tak jsem po
poslal ml. K. 4 filmy, doufám, že je již od m.
dostal. Ona mi říká, když 30. V. t. t. odjela, že
je asi za tři týdny bude v Lit. na návštěvu
již tehdy a pak přij. váš zavaz, aby si pro
m. někdo k nim přijel. Ona se mi pořád
navrátila, že by měla něco s sebou pro vás
a tak mi napadly tři filmy. Když jsem
se ptal mladého zda byste něco od nás
potřebovali, a on mi řekl, že nic nepotřebujete.

Nyní vám popíši fotky které vám přiložím.

- 1.) je pod rosek na kterém byla jeho foť, 2. motorka
- 3.) cementová míchačka, skáčka na trávu a ná-
řadí. 4.) Jenny's staré auto, 5.) jeho malá loď
s vlečákem, kterou navedl na hon divočích
kachek a všechno co k tomu potřeboval, loď
stála vedle kůlny. 6.) Je celý pohled na spale-
ně. 7. a 8. je Jenny's nové auto. 9. je K. a to a nich
v bytě, tu chtěl ml. chtít ho poznati.

Co se návštěvy týče do staré slasti, stále
nad tím přemýšlím. Škoda, že už nejsem
sajerdy jak dříve býval, no snad z toho
ještě něco bude. Jak nám to nyní hned
vám necháme a tom viděti.

Doufám, že jsem vám toho pro dnešek
napsal dosti a tak zadeji již koním.
A. K. m. tomu budete již šet co jsme se očekávali
na letišti, často na to sepomínáme.
Loučíme se s vámi a přejeme vám všeho
nejlepšího a hlavně mnoho zdraví. Váš
Ahoj. Srdce

Minneapolis 8.2.1992.

Milá Olga s rodinou.

Přidám Vám mnohokrát děkujeme za Vaš milý dopis, který jsme s radostí a v pořádku b.t.m. obdrželi. I my Vám v tomto roce přejeme všeho nejlepšího a hlavně mnoho zdraví a spokojenosti.

Ten čas velice rychle utíká, nedávno byly ranice a nebude to ani dlouho trvati a již zde bude zase jaro. Pak nám jako každá ložnice, zase nastane práce na zahradě, už se nemohu dočkat na to, až se zase budu hřabat na zahradě. Než jsme měli letos dosti dlouhou zimou od od 31. října ložského roku, když nám napadlo za odpoledne a noc přes 60cm sněhu. Velice nás ta sněhová ránice překvapila neb tak brkou zimou co zde bydlíme jsme ještě neprožili. Jako by nám to nestačilo, tak nás 25. listopadu ještě přepadla další sněhová ránice a napadlo dalších 30cm sněhu. Vše od té doby napadlo ještě dražší sněh a to jen tak vředycky 8cm. Toho času zde máme ještě dosti sněhu. Toho však měřá Steven a Luis, kteří jezdí často lyžovat. Jednou se to Stevenovi narypladlo anť totič upadl a nijak si poranil koleno, které mu otéklo a ani týden musel chodit a bradlyš. Lékaři mu po otoku kolena dali nějaký zvláštní obvaz a po krátkém čase se mu to takojito. Minulý čtvrtek (6.2.92) zas jeli s partou lyžovat v blízkosti místa (Duluthu kde studoval,) dnes večer přijedou zase domů. My starší si již lyžování musíme vypustit s hlavy a to k vůli H. ona zimou se nepochybně nepochybně se jí těžce dýchať jak se trochu nychlíji pohybuje a to zvláště studený větr. To si musí hned musí dát pod jazyk nitroglycerinovou pilulku, ona je stále musí mít při sobě.

No a tak už se člověk se svým a našim stáří musí
smířiti a myslíme lyti sdělení Bohu, že to ještě s'm
tak dopadlo a že je ještě merrí námi. V létě
je to s'm lepší a často s'm jdu do práce
na prochárku, i na ryby jistě se mnou jedu.
U dalších mladých ty jsou pořád dosti zaměst-
naní. Jerry je hodně zaměstnaný jak v zaměstnání
tak i doma, neb musí opatrovati čtyři auta, které
stále potřebují nějakou opravu, oni jezdí daleko
vstálosti do zaměstnání. Shinda jezdí starým
autem do práce, též i Jennifer má dosti daleko
do pracoviště. Ona měla navštívorati nějaký kurs
v nemocnici zde u nás na universitě a jelikož
mabstála s bouškou, (zapamatovala si jména lidí)
tež jí to finančně nevyšlo a tak se rozhodla
ten kurs letos navštívit. U nás může bydleti
za darmo neb jí rádi pomůžeme.

Dnes vám zas přiložím nějakou fotku od nás.
Obrazek 1 a 2 je úroda na zahrádě 3, 4, 5, 6 jsou moji
narozeniny. 7 a 8 je po sněhové ráníci. 9 a 10 je o
štedrém večeru, který jsme poprvé prošli sami
dra, vždy k nám přijel Steven, ale letos byli
u jejich rodičů. První svátek nás pozvali Jerry
s Shindou k nim a tak po sváteční mši v kostele
pro nás přijel Steven se Sui a společně jsme jeli
k Jerrymu. Ustou v rádiu hráli ránoční ledy,
byl krásný sluneční den a přiroda byla krásná
jako pokrytá bílým kožerem. (neb bylo
dostí sněhu a vše bylo tak čisté bílé.)
Tam nás pak všichni pěkně přivítali i psi
s kočkou nás přivítali. Po pohostění jsme se pak
něco čas vraceli všichni čtyři domů.
Bylo to opravdu pěkného gartního odpolední
obfání, ke kterému ještě jednou vám opem
a proto rádi ji končí. Ještě jednou vám opem
že se těším na další rozhovor. Přijeme svého nejlepšího
vás Shinda s rodinou

Minneapolis, 9. II. 1992

Milý Vládě s rodinou!

Řádem srdečný dík za Tvůj oblíbený dopis který jsme s radostí a v pořádku obdrželi. Velice nás zajímal jeho obsah a harmonika našeho správného a te' radosti u mladých. Je to velice nepřijemné, neb tak něco podobného prožil Jerry i Steven, to ale s autami. To je lumpárna, monštrů fyzičtí, ty lupice. To jsem se trochu odpočil s mým psaním.

Jelikož je to můj první dopis, který Vám letos píš, dovolte mi proto, abych Vám všem nespolek popřál, svého nejlepšího a tomu to nastávajícím roce 1992 a to ale především Vám příjem mnoho a mnoho zdraví, což je to nejdůležitější.

Ten čas doopravdy velice rychle utíká, není, ani to mu tak dlouho co jsme měli v ranoce a nyní máme už čas přede dveřmi jaro. Už se nemohu dočkat toho, že se čas ludu hrabati na zahrádě.

Žimn jsme zde letos měli dlouhou a to již od 31. října loňského roku, kdy nám napadlo přes noc 60cm sněhu. Překvapila nás velice ta sněhová ránice, neb tak bez končin, co zde bydlíme jsme ještě neprožili. Jako by nám to nestačilo, tak nás 25 listopadu ještě přepadla nová sněhová ránice a to napadlo ještě dalších 30cm sněhu. Ale od té doby nám pouze dra kráté napadne sníh a to vždy jen tak 8cm. Toho času zde máme ještě dosti sněhu, což Steven se Sasi dosti využívají častým lyžováním. Jedno se mu

to však nevyplatilo, on upadl nějak nesíkonně a
při čemž si poranil pravé koleno které mu hodně
oteklo. Tyden chodil s pomocí bradlem, dokud
se atok svolnil, pak mu lékař dali na koleno
srdátní olvar, a po krátkém čase se mu to zahojilo.
Minulý čtrnáct (6. m.) zas jeli s partou lyžovat
v blízkosti města Duluthu, kde studoval na universitě,
dnes ještě přijedou zas domů. Jsem svědkem jak mu
to lyžování s tím kolennem prospělo. Půl měsíce
pojedou s partou do státu Montany lyžovat.
My starší už si musíme lyžování vypustit z hlavy,
to k vůli Je. ona zimou už moc netuší, jí se třeba
dýcha jak se trochu rychleji pohybuje a to zvláště
při studeném větru a věduchu. To jí hned začne
bolet na prsou a to si hned musí dát pod jazyk
nitroglycerinovou pilulku, ona je stále márpě hotovosti.
No a tak se už člověk v našem stáří s tím životem
musí smířiti a ještě musíme byti vděční Bohu že
to s m' tak dopadlo a že je ještě mezi námi.
V létě je to s m' lepší a často s m' jedu do parku
na procházku, když je pěkné počasí, tak i s mnohou
někdy jedu na ryba lov. Dvakrát i s mnohou byla
v našem fish house na rybách, chytat k bre
let. Minulou neděli jsem chytil 6 lb. štiky, a
předtím asi 2½ lb. štiky. Máme fish house na tom
ještě nedaleko Jerryho a na něm jsme spolu
chytili ryby, když jsme čekali márpě na Jerryho.
Až budu mít hotové fotky, tak vám nějakou pošlu.
Co se mladých tam v Kingstonu týče ty jsou pořád
zaměstnaní jak v práci tak i doma. Jerry má stále
na opatrování čtyři auta, které stále potřeby nějakou
opravu, jak ani jedu daleko do zaměstnání, jak
Linda tak Jenny, ona nyní zas pracuje pro ~~firmu~~
starolinní ústavě v místě Cambridge. 95. Ona pracuje jako

nýchod od nich po silnici hodiny.
ašitřovatelka a to noční hodiny.
Setos jsme byli poprvé upeně sami a středem
přesem. Susan a Lusi byli porráni k jejím rodičům
na prbu a jediný svátek který zde máme jsme
byli porráni k Jerrymu a Lindě, též tam
byli porráni i Susan se Lusi, oni pro nás po
svátě mši v kostele přijeli a společní jsme tam

k mím jeli, cesta tam k mím byla pěkně příjemná,
v sadu v autě celou cestou hráli vánoční písničky
byl krásný teplý sluneční den. Příroda byla pěkně
bílá jako pokrytá koberecem, nek jíme toho
času zde měli dosti sněhu a vši bylo tak čisté.
Tam nás pak všichni pěkně přivítali i psi
s kočkov. Po pohostění a vyměně dárků jíme
se pak vrátili v pět hodin my čtyři natili
domů. Bylo to doopravdy hezké pěkné.

Děd bych chtěl vědět od kterého rohu chceš
abych ti napsal tu moji kroniku, od r 1945?
Doufám, že jsem vám toho pro dnešek napsal
dost a proto se s vámi loučím a budeme
se těřit čas na nějakou správu od vás.

Jště jednou vám všem respolu a přejeme
všechno to nejlepší a hlavně

mnoho zdraví Váš Jarda
s rodinou.

Přiložím vám nějaké fotky, které vám
popíši 1. a 2. úroda na zahradě kterou jíme měli
hodně. 3, 4, 5, a 6 jsou moje narozeniny 7, 8, a 9. je sněh
kolem domu. 10. je camper zapadlý sněhem.
11. je sněhová zasněžená proti od nás u školy.

Minneapolis Feb 9, 1992

Dear Vlád'a and Family!

Thank you very much for your detailed letter, which we were very happy to receive. We were very interested in its content. We are sorry to hear about what happened to Věra's family. It's such an unpleasant thing to happen. Something similar happened to Steve and Jerry but with their cars. I hope the burglars will get punished.

This is the first letter I am writing to you this year so I'd like to wish you all the best in 1992, a lot of health, which is the most important.

Time goes by quickly. We had Christmas just recently and spring is already ahead of us. I can't wait to start digging in the garden again. The winter lasted long. We got the first snow on Oct 31, 60 cm of snow during the night. We were very surprised by the snow storm as it was the first time winter started that early. What's more on Nov 25 we were struck by another snow storm. That day we got 30 cm of snow. Since then it has snowed about twice but always just a little. Steve and Susi enjoyed it and went skiing a lot. However, Steve fell the other day badly and injured his right knee, which got swollen. He walked with crutches for a week until the knee got better and got a special bandage. Last Thursday Steve and Susi went skiing with friends near Duluth where he studied at university. They are coming back home today. I am curious to know how he managed to ski with the knee. Next month they are going skiing to Montana. As we got old we have to forget about skiing. Winter is unpleasant for Traudl. It's difficult for her to breathe when she starts to move a bit faster. Then she gets pain in her chest and immediately must put a nitroglycerin pill under her tongue. She carries them everywhere with her. At our age we have to cope with such troubles and should thank to God for having Traudl still here. It's gets better in summer when I take her for a walk in the park. When the weather allows it, she even joins me for fishing. She has been fishing with me twice in our fishhouse. I caught a 2-pound pike and a 6-pound pike. We have the fishhouse on a lake not far from where Jerry lives [Princeton, MN]. Once I have photos ready, I will send you some. Jerry and Linda are still busy, at work as well as at home. Jerry still has about 4 cars to take care of. They commute to work pretty far. [Some sentences missed/not translated.] She [Jaroslav's granddaughter, Jenny] works as a nurse in a senior house in a town called Cambridge.

This year it was the first time we were alone on Christmas Eve. Steve and Susi were at her parents. The following [day] they we spent with Jerry and Linda. We drove up there with Steve and Susi who picked us up after the church mass. The journey was nice, it was a sunny day and we listened to Christmas songs on the way. The nature looked beautiful all covered with snow, all looked so clean. We got a warm welcome even from the dogs and cats. About 5 p.m. we went back home. It was really very nice.

I'd like to know since when you want me to write my chronicle, since 1945?

I hope I have written enough this time and therefore I am saying goodbye for now. We are looking forward to getting some news from you soon.

One more time all the best to you all.

Your Jarda and family

I will enclose some photos, 1+2 garden harvest, 3+4+5+6 my birthday, 7+8+9 snow around our house, 10 camper under snow, 11 snow across the road

Letter from Jaroslav Vnoucek to his brother Vladimir Vnoucek, Michalovice, CZ

Note: 1991 Halloween Blizzard

Translated by Vera Vrtilkova Antořová, granddaughter of Vladimir Vnoucek (Jaroslav's brother).
Litoměřice, Czech Republic, December 2018.

Minneapolis 2. XI. 1992

Milý Vádro s rodinou!

Dnes jsem se ras jednou po delším odmítnutím dostal k tomu, abych Vám napsal pár řádek. Předem mého prání ještě jednou srdečný děk, za vše co jste pro nás učinili a hlavně za Vaše, milé pohostění. Teď Vám děkuji za milé přání k mým narozeninám.

O naší další cestě s Klingenthalu, se nebudu eminovati neb jsem Vám to oznámil už dříve přes telefon.

Česta domů byla prvotřídní, z Frankfurtu až do Minneapolisu. Když jsme přijeli domů, čekala na mě hodná práce, neb po celém pobytu bylo spousta napadlého listí. V neděli ráno jsem jej shrabal na velkou kromadu a pak dal do pytlíků a odnesl je na venkov na místo, kde listí a elythy rostlin přijímají pro kompost. Já sám mám již dvě kromady připraveného kompostu pro příští rok.

Jsem velice rád, že jsem vykopat všechny jiriny a cannas. V sobotu jsem konečně i sklidil mrkev a petržel, neb včera 1. XI. začalo odpovídne pršet, dešť se změnil v sníh a do dnešního rána nám napadlo 18cm mokrého sněhu. To jsem si ras zamakal s odhazováním. Snad nám ten sníh ještě roztaje, neb mě elyly ještě venku trochu práce.

Jinak se zde u nás moc nezměnilo, často nás myní navštěvuje Jennifer a teď děkuje Váre, za dárky. Jerry už má částečně postarannou garáž a bude si tam moci již dát led a auta. Hlotovou jí však ještě nemá, musí tam ještě dát starový papír a dárčičky Tarové.

V taneční je to také tak, že jsou tře stále hodně
zaměstnaní ani mají kolem domu, hodně
stromů a listího tam tře mají spousta,
Oni přejdou věc za tmy domu a to se už nedá
moc venku dělati. Tak tře stále má nějakou
fotku na autě mají tři a lod, to tře pořád
potřebuje nějakou opravu. Zlatě nyní musí
se to vše připravit na zimě. On ani ještě
neměl čas připravit moji lod.

Dnes ti přiložím nějakou fotku, ty dvojité
mužeš dát i v tiškům. Tře tu školní fotka
vracím a mnoho díky za půjčení; já jsem
si nechal udělati jednu trochu větší.

Ma-li vl. ml. nějaký film k vyrolání, at
mě ho pošle, já bych si rád nechal nějakou
pro mě udělati, zlatě na abracích kde
jsem já. Má už vl. nějaké jiné zaměstnání?

Doufám, že jsem vám toho prodávě
napsal dosti a proto již končím s
nejsedecnějšími vzpomínkami na vás.
Jště jednou nejsedecnější dík za vše
co jste pro nás učinili.

Přejeme vám všem veselé, všeho
nejlepšího mnoho zdraví a spokojenosti

Váš
Juda
s rodinou.

Minneapolis, 11. května 1992

Vážená paní Kletetschková!

Předem mého dopisu dovolte mi, abych
Vám poděkoval za váš milý dopis a za
přání k velikonočním svátkům. Dopis
nás potěšil a jsme rádi, že jste fotky
v pořádku obdržela.

Minulý měsíc nás vaši mladi' pozvali
k nim na návštěvu a přičemž se nám
tě zmínili, že py' v červnu pojedou
na návštěvu do ČSFR.

Hlavní té návštěvy bylo, že jsme 16. dubna
oslavovali společně Marketky prohození
naroznění. Při čemž jsem zas udeřel
několik snímků a proto Vám nejsem
tu fotku posílán. Na jedné fotce jsme
vichni společně vaši mladi' a já s
mojí manželkou.

Marketka již dosti vyrostla od té doby
co jsme ji poslední viděli.

Nebude to ani dlouho trvati a již ji
zas uvidíte.

Tím koním a přejeme Vám všem
nejlepšího a hlavně hodně štěstí
Vám přeje,
rodina Proučková.

Minneapolis, 23. 3. 1992.

Ahoj Mačič!

Tes se koničně dostáváme k tomu, slych
Ti odeslal to sh'lení, a to 1000 adresových
nálepků pro Kevušku, čtyři USA a olympijských
odznaků, jeden odznak USA slajky, dva odznaky
ČSFR a USA slajky a ty jsou pro starší pána.
Doufám že se vám budou líbiti.

jinak je u nás vše přestaven, jen
nam, čas a sobotu napadlo čas 12m. Anež,
de jehloř byl hodně mokrý tak ho moc
roztálo

rocta'lo
Pasini
abdris.
te mck-me r'idi't, a' ta to soan'ku
sodrawing v'icling

Tim loacim a pordeavij osi cluj
od não. Ahoj Tim a Prada

od nás. Chci, aby se Jarda
Pospíchal s tím nepotul, aby to jistě a řádně odešlo.

Minneapolis 14. IV. 1992

Mila' Olga!

Dnes jsem obdržel fotku vašeho domu. Proto jsem se hned rozhodl vám ji' adresovat, doufám, že vám bude líbiti.

Final, není u nás nic nového. To k počasího. Tyce je stále dosti chladno a na zahrádě se ještě nedá nic dělati.

Pro druhé konci'm se s fotku pospíchám na poštu, aby dnes ještě odešla. Zdravím vás všechny. Ahoj Jarda

Minneapolis 21. I. 1993

Mila Olga a rodino!

Jelikož je to můj první dopis, který vám v tomto roce píšu, proto mě dovolte, abych vám nyní, popřel svého nejlepšího a to hlavně perne zdraví v roce 1993.

Srdčný děk za dopis ze 7. XII m. v., za vánoční pozdrav a přání k Vašim narozeninám, vše došlo v pořádku.

Když mě překvapilo, když jste se zmínila v mém posledním dopise, že vám vláda a cestě do Klingenthalu vůbec nic řekl.

Proto Ji to tedy já budu trochu cestu vytrčeti. Jak je Ji známo, jeli jsme přes Chomutov na Horu Svátí Šebestiány. Na hraničním přechodu, na československé celnici jsme jim museli ukázat pasy. Všichni jsme dali pasy vládní mládežnické a on je dal celníkovi. Celník si pasy prohlížel a když otevřel můj tak tam v něm našel 100 dolarů, on řekl pane vím něco jste tu, zapomenut a těch 100 dolarů mi podal, já zapomenut a jeli jsme dal na německou stranu, tam se do pasu ani nepodívali jen se nás ptali zda máme něco k prohlídce, my jim řekli že ne tak nás pustili dál.

Mě vám popíši další cestu, chtěl bych se vrátit k těm 100 \$, totiž v ten den když vláda pro nás přijel do Bayreuthu, chtěl jsem si tam v bankě je vyměnit za marky, ale poněvadž celý dopoledne přišlo tak jsem se už k tomu nedostal a pak Petřička něco propít a já na to úplně zapomněl že jsem si vložil do pasu těch 100 dolarů. Ale oni pospíchali, že musíme jít.

Ne to byl ten důvod, že jsem měl v pokladě 100 Kč.
Nyní pokračuji v naší cestě do Klingenthalu.
Jeli jsme přes Annaberg-Buchholz do Que, cesta
byla krásná tím pohorím, ale pak jsme se
dostali na ^{prudná} alpišská ^{stezka} a ^{to se} ^{hlavě} ^{kládou} ^{to} ^{vedl} ^{tak}
byl byvalý tudy nejel. Jak jsem si vzpoměl, že
Jasda říkal, že tam tudy nebude tak dobrá
cesta, aby raději jel přes Elbe a na sever
přes Voigtanov. On stále říkal, že je to kratší, na-
opak bylo to delší a ubýlo více času, a vůli
těm alpišským. Šťastně jsme tam dojeli a po krát-
kém ^{zdržením} ^{sestoupili} ^{do} ^{kládou} ^{dal} ^{na} ^{cestu}
domu, ale přes Voigtanov a Elbe.

Honza a Gertl už na nás čekali a on pořád říkal
ani nepřijedou. Tadi nás přivítali a popovídali si
s námi. Dva bratři jsme byli v Krasticiích. Dříve
s námi jel i Honza on nemohl moc ležet a tak
stál na náměstí na lavičce sedět a my
šli jsme šli na hřbitov dát květiny na hrob.
Po druhé jsme tam byli něco nakupovat a
když jsme tam byli macešedě. Do Krastic se dá
jet autobusem nebo taxikem. Autobusem
je to stojí 5 korun a taxi 1 marka. Živostníci v
Klingenthalu to nemají rádi, že tam jezdí
tolik lidí nakupovat lacino a oni tam
musí zavřít obchody. Ládou půl hodinou
tam jezdí naplněný autobus i taxikáři ty si
vydělají. Obchodníci a hospody si to chvalí,
pro ně je to dobré. Ti co obchod nemají
na to nadávají. Předem z Klingenthalu
a po našem příjezdu domů, za měsíc na to
nám telefonovala Ede a oznámila nám tu
smutnou zprávu, že Honza umřel.

Na co se těšil všichni od nás abychom, toužebně prý čekal na dopis & fotky, všechno se přeci před jeho smrtí dočkal.

O vánocích jsme se teď dověděli, že Anni Linke je její manžel Heinz 8. XII m. r. zemřel. To teď byla smutná zpráva.

Na co se nás týče, my se tak jako ještě dříve. Vánoce utekly jako voda, zůstali nám na mě jinou vzpomínku. Všichni se sešli u nás (teď i Jennifer's boyfriend) a vánočním trátku na abědě a při vyměňování dárků. Steven a Lusi přijeli první, pak Jennifer, Kenny a přítel.

Jerry nás volal ráno že mu vyplivlo plynové topení, musí prý čekat až jim tam někdo přijede opravit. Jerry a Linda sem přijeli něco před druhou hodinou odpoledne. Topení jim bylo opraveno.

O štědrém dnu jsme zde byli my dva sami a to teď a silvestru. Měli jsme jeti do St. Paulu na zabavu, ale že zde byly nějaké mrazy tak jsme to odřekli a raději jsme porovnali program na televizi do půl noci. Pak jsem se rozhodl nás zavolat a trochu si pobaviti.

Nyní zde máme dosti snůhu a tak minulý týden se Donald rozhodl, že sáda by skusila vyčistit na věšákách, než byl krásný sluneční a teplý den, což jsme teď učinili a to pouze jen 3 míle. To je to dobře ale jen pomalu bez strany. Děkujeme, že až bude čas bychom pojedeme zas. Je to dobře když se dostane trochu na vednoh, celý den doma to teď nic pro mě není.

Včera jsme teď celý den porovnali na televizi prezidentskou parádu ve Washingtonu. Jsem zvědav jaká bude budoucnost. Horší to nebude než on sám to směřiti nemůže, to vše záleží na ty ostatní politikáře.

No a jak je to u nás v tom novém českém
státě? Doufám, že Slováci budou nyní spokojeni.

Jak se vede Jurovi mladšímu s jeho nemocí?

Už se mu to trochu zlepšilo? My mu přejeme
aby se brzy uzdravil. No a co dělá Míša?

Káča Ti Handl odslala ten slibovaný čaj.

30 t. m. pojedí jeden náš známý do Prahy,
na určenou cestou a tak jsem se mu smínil

zda by nebral sebou nějakou cannabis a on
řekl že ano. Já je zabalím do balíčku

a on, že je pošle poštou z Prahy do Loua.

Poslu jich 16 kusů. Tím je tam budeš
mít brzy a v čas je můžeš zasadit do
kréti nacu v domě. To znamená, že

31 t. m. již bude v květu.

Doufám, že jsem vám toho pro dnešek
napsal dosti a proto koncem a příji
vám všech nejlepších a hlavně

hodně zdraví.

Leví se s vámi

váš Jarda

s rodinou

Minneapolis, 27. I. 1993.

Milý Vlado a rodino!

Dnes se konečně zas jednou po delším odmlčení, dostávám k tomu, abych vám napsal pár řádek.

Jistě je to můj první dopis, který vám v tom to roce piši, dovolte mi proto, abych vám svou nepolepností popráh něčeho nejlepšího, ale hlavně mnoho zdraví v tom to roce 1993!

Předem srdečný děk za milý dopis, přání k vánočním svátkům a škandl za přání k narozeninám. Vše nás velice potěšilo.

Ten čas nám doprava rychle letí, už nám zas měsíc leden uplynul jako voda.

Jinak se u nás toho času moc neudělo, jak u mladých tak i u starých.

O vánočních jíme se zas všichni sešli u nás, jako první přijel Sven se Lusi, pak přijela s autem Jennifer a Lenny, a pak jiji (boy friend) přítel. Jerry nás ráno volal, že mu přistalo pracovatí topení, (plynové) musel s Lindou čekat, až mu k nim přijel nějaký odborník kdo jim to opravil. Oni s námi přijeli něco před druhou hodinou, když jim topení bylo opraveno. Byli zde u nás, až do večera.

O štedrým večer jíme byli doma my dva spolu sami, no na to už jsme si srykli. Tehle s sestrou jíme byli sami doma, divali jsme se do půl noci na televizi. Měli jsme jít do St. Paulu na silvestrovskou zábavu, ale zde zima v tu dobu panovaly velká mraza, tak jsme se rozhodli, že raději zůstaneme doma, což jsme tu sžíli a přistěničky vna jsme přivítali nový rok.

Toho času zde máme ještě dosti sněhu a mrazíky, zvláště v noci, kdy teplota obvykle klesá někdy až na -20°C (a někdy i více) Dnes odpoledne jsme měli papre v tom to roce teplotu 4°C .

Minulý týden nám napadlo 20cm sněhu a trochu se atepilo, slunce pěkně svítlo

tak se Janek rozhodl, že by rád skusila jak by
to šlo s lyžováním, což jsme též učinili. Jen tak
na šestku stávkou jsme se dali 3 km. Dívce jsme
na pěťkách jízdirali s až 10 km stávkou. Pro
dívky si ještě netroufá. Vě napadne z nás nový
sník tak, pojedeme sas a to objedeme dražší.

Na rybařích jsem letos ještě nebyl, Jan je
stále ještě zaměstnan s jeho stávkou a na
rybářství nyní čas nemá. Starí abrovkou budova.

Dnes též přilohám ty negativy pro K. ml. a
moc krátce mu děkuji za přijetí, též děkuji dům
mu vracím.

Co je u vás nového? Jak se vám stále
daru. Co mladí dělají? Jak Petřík s pro anetě

To by bylo asi tak vše co jsme mel pro anetě
na myslí vám na práci, proto se s vámi
lucim a doufám, že nám sas brzy něco
o vás napíšete.

Jistě jednou vám přijeme vše
nejlepšího a hlavně mnoho a mnoho
zdraví.

Ahoj Jarda s rodinou.

Přilohám vám fotku Janyho starby, je to snímek
se radu. Zde je to modré to budou dvore, či
vraty, v předu budou dveře vata. Na třetí
ma jen prozatím jenom plastika. Ne jare
tam přijde starový papír a dřevěčky.

Minneapolis, 16. IV. 1993

Milá Olgo, Jardo a Jaro!

Předem Vám rozsvětlíme mnoho sdělených
porodů a díky za dopisy z 5.2. a 29.3. z. n.,
těž za nevědomosti porodů. Vše došlo n. p. order.
Poslední dopis byl na cestě pouze jeden týden,
někdy to však trvá až deset dnů. V posledním
době to už netrvá tak dlouho. Jednou jsme
i dopis obdrželi po šesti dnech.

Jsem velice rád, že vám rostou Cannas,
moje ještě odpočívají v hrabici, asi tak
do poloviny května než je vysadím.

Dnes ti přiložím popis jak se Cannas rodí.
Nakreslil jsem ti obrázek, ale musíš mě prominout.
já nejsem žádným malířem, jen jsem se
snazil ti to co nejlepší vysvětlit, podle
muj zkušenosti. Půs pětadvaceti letech jsem
už nekoupil žádnou Cannasovou hlízu. Všechny
jsem si je vyřezával sám a za tu dobu
jsem jich stovky prodal. Poslední jsem koupil
kdysi mě všechny květinové hlízy zmrzly
v garáži, kde jsem měl za to, že budou
chráněny před mrazem. Tu noc nepoměrně
byl to krutý mráz -15 °F. Mraz mě spalil, jím
cladiolas, begonie a cannas. Zardou hlízu jsem
pak na jaro znovu koupil. Nyní je hned jak
je vykopu dám do sklepa.
To jsem vám a tom pěstování naptal dosti
a ani nevím zda vás to bude vůbec
zajímá, proto toho raději už nečkanu

Jinak je u nás vše při stáření a moc se toho,
neměnilo, jak u mladých tak i u starých.
U Jerryho je pořád dost práce an stále stáří
tu jeho stodolu (či garáž) nyní má již přes
polovinu střechy pokrytou starým papírem
a starými deřadickami. Chybí mu pouze jinom
dveře a na ty momentálně nemá peníze
na ně. Jedny dveře či vrata stojí přes 500-\$
a troje potřebuje. Linda přestala pracovat
u podniku, protože ji nastala na nýalou
špinavější práci, která byla méně placená.
Nyní se přeskokuje na staromí ašetratelku,
ona jízdi třikrát v týdnu do školy a to
asi na tři měsíce. Jerry ten čas pracuje
na noční směně, aby vydělal více peněz.
Často nás přijíždí navštívit Jennifer (Jenny)
s jejím přítelem. Ona pracuje čas ve staromím
kštarě. Její přítel navštěvuje nýalou odbornou školu
a přitom pracuje na dvouch místech.
Steven hlásí jel bez Susi do Montány byřovat
ona neměla dovolenou. Steven jel s partou asi
dvanačt jich bylo. Susi si nechala dovolenou
na příští měsíc, v květnu pojede Steven
služebně na týden na Floridu a tak Susi
pojede s ním neb ji bude stát či platit
pouze za cestu (let) a stravu, nocleh v hotelu
je hrazeno firmou.

Velikonoce jsme prožili sami dva, až odpoledne
přijel Steven a Susi k nám na chvíli. Nyní
čenský jedí k jejím rodičům. No jednou
to tak už je, holky taknou k matkám.
Daději již končí a přejeme Vám všem
uspěch všeho nejlepšího mnoho zdraví
a hlavně hodně a hodně zdraví
Vas Jarda s rodinou.

Minneapolis 6.V. 1993

Milá Olino !

Dnes se konečně dostávám k tomu, abych Ti zas napsal pár řádek. Předem Ti mnohokrát děkujeme za práci k relikončním sraťm a též za blahopřání k jmeninám.

Zas Ti posílám několik lepších prospektů, několik fotek a tři magnetové ozdoby pro lednici. Je to náš stát s artickou potápkou, ten to ptáček je určen jako statní a je zákonem chráněn. Taková jako má teta lounská, tu jsme doposud ještě nikde neviděli. To jsme někde koupili na cestě, když jsme cundrovali a strádali se v nějakém obchodě se souvenirem. Ať to zas někdy uručíme, pak Ti to pošleme. Jinak se u nás toho času moc neměnilo. Jen mě zas nastala práce na zahrádě a to budu mítí záharu až do podzimka.

Blanka mě konečně napsala o relikoncích a zároveň mě poslala její negativy. Ať budu mítí fotky, tak ji je teď odešlu. Jinak máme toho času ještě pár posílí, ať nám častěji trochu sápro, hned je to k porování s přírodě jak se to všechno rychle změnilo.

Tím tedy pro dušič končím, těš Vam všem respekt přejeme všeho nejlepšího
Štěpán Janda s rodinou!

Minneapolis, 16. září 1993.

Milá Alga a rodino.

Předem mělo dopisu vám mnoho krátě
děkujeme za váš nedáv^ý dopis a také za
našemu 45letému jubí
Oslavovali jsme jej společně se Helen a Susie,
oni totiž v té době byli na dovolené na severu
u jednoho jezeera na týden, kde si najímali
lodičku. Oni nás tam pozvali, a bychom tam
přišli na pár dní a tak jsme tam k nim
v pondělí 23.ho m.m. ráno odjeli a asi ve 2 hod.
odpolední jsme tam dojeli. Jen jsme vybalili
nás s autem a pak spalo prset a to napřes
zítě do pěti hod. nocem. Druhý den bylo velice
pěkné počasí, Helen nás pak ráno nespolek
šel s jeho lodí po jezeře, neb je tam
spousta jezer spojené průlivem. V noci
jme pak jeli s lodí k jednomu jezeeru
do restaurace na břehu oni Helen a Susie
nás hostili. Tě jsme si ráno sarybařili
a Susie poprvé chytila rybu a to jednoho
2½ lb. walleya a jednu 3 lb. štikou. Helen a
já jsme každý chytili 3 štiky. Ryby jsem jim
čistil a nechal jsem jim je. Já se jme
ve středu odpoledne odjeli domů a později
odpoledne tam přijeli Susie rodiče a oni
tam byli do pátku. Oni rádi je ryby,
tak jsem je Susie usmařila a velice si
na nich pochutnali. Ve čtvrtek a pátek
neměli moc pěkné počasí skoro každý
den měli bouřku a došti přišlo.

Já jsem letos hodně jezdil s Jerry m a Leny
rybařit, nachytali jsme hodně ryb, já chytil
7½ lb. walleya a 6 lb. štikou, též Jerry a Leny
chytili dosti velké ryby. Já jsem moc nechytil,
ale moje ryby nejmenší. Jen jednou jsem
chytil více než oni. Šťastí mě ještě
apustilo, vždy jsem to byl já co chytil nejvíce.

Minneapolis 16. VI. 1993.

Mila' Olgo a rodino.

Dnes se končí dostavám k tomu, abych Ti
poslal ty slibné fotky a handl Ti posílá zas
nějaký ten čaj. Fotiť jedna naše známá paní
jede na město do staré slasti a tak nám
stále říká, zda bychom chtěli něco poslati
s tím, že by to rada vzala sebou. No handl
s vzpoměla na čaj a já přiložím přiložím
fotky s Jerryho starbou, tak starou stodolou
nebo garáž. Právě používáte jako skladiště.
Jako první obrázek je jeho bývalá stodola ve
které měl nějaké nářadí a blatni tam měl
jeho rybářskou loď. 2.) je spalniště, 3.) je
polovička rybníka malé lodi a jerního auto,
třetí ahoře by elektrický sloup. 4.) je základní
plán nové stodoly. 5.) je brigada při cementování.
(Prochůzku popisují členové brigady z leva do prava
a cementového auta je dopravitel cementu a souediv,
syn, s brátičkama a čipci je ten kolega co pomáhal
Jerryemu na přistavění jeho domu. Ohmýť s látkou
je Karen, s lopatou je Linda, Jerry hrabe cement,
co kluci je Kenny a ta stojící osoba v červeném
je manička to kolegy. 6.) 7.) a 8.) je starla nové
stodoly a nový elektrický sloup. 9.) je pohled ze
předu, 10.) je ze zadu, kam sjíždí a ze předu
vyjíždí. 11.) je přisemi, 12.) je druhé poschodí a
ještě jedna plocha nad tím. 13.) jsou schody.
nahoru do druhého poschodí. Dnes už má i
střechu pokrytou takovými dřevěnými. Pouze
mne scházejí čtyři vrata a na ty prý nemá
řeš. Handl podobně je na podzim je při montáži.

Jinak je u nás vše při starém a moc se toho
u nás neměnilo. Jen tu a tam na nějaké
ty starobní bolesti by to tak ještě bylo.
Já se dosti pohybuji se zahradou. Vše mě
pěkně roste, jen cannas mě letos pomalounce
roste a to proto, že byla dlouho sama, až
nyní začínají růsti, než nám nastávají
mrazy a to mají rádi. Jak vám roste?
Doufám, že nám pěkně pokvetou.

Po dnušek je s ranní bouří a doufám,
že to v pořádku dojde. Napíš mi kned
jak to abduciš.

Jak to jde Jarovi s paměťnami?

Přejeme vám všem mnoho zdraví,

Váš Jarda s rodinou.

Milá Olga a rodina.

Předem ráno mnohokrát děkujeme za váš milý dopis, ze dne 13. X m. m., který nás velice potěšil i zasmoutil, xrláste nále umeti křápa a kládou manželky. Pěsto, je jme je nezna, stejne to byla, pro nás smutná zpráva.

V nás starých nejsou žádné změny, vše je při starém, ač na nějakou tu bolest by to tak, jako ještě ušlo. V mladých se to moc neměnilo. Jsou všichni zaměstnaní a pro nás starý je moc málo zájmu, ne oni mají dosti starosti sami se sebou. Oni mají troje nářady a záhady, tak se jim do toho vůbec nepletme. Což je třeba, nejlepší!

Kenney, ten teď pracuje o welken dech, na smrkové farmě, ne rovná se to době jsou hodné zaměstnaní s prodáváním různých stromků a věnců. Oni je odváží do různých měst na prodej. Nespom si vydělat nějakou tu babku. On tam již pracoval v létě o prarodi náč. Na sava tku tam jirdinal na kole a nyní co má křičky prukar, tak tam jede s Jerryho nákladním autem. Jimi tie Jerry stratil sportovního společníka, on nyní chodil sám stílet (či na hou.)

Oni dva měli volno na osteru srony, na jichy. Já se ho tento krát nemohl zúčastnit, nebr sobotu ráno v 5hod. jsem onemocněl a pracel jsem až do 8hod. ráno. Tak jim gano v 5hod. oznámila že telefonicky, že jsem mado a že tam nepůjedu, aby šli sami. Já ležel v posteli mado

Bylo to poprvé po jedenácti letech co jsem se ho neúčastnil. Když mě v ten den dopoledne oznámil, že Jerry stílet lán, a tak jsme s te. tam k nim jeli ho nechal nepřítel na milý koněbní listel

Judsoni - čas pro bozím
často se v něm
stáváte mu
ta máš, aby!

Jsem velice rád, že se Ti podařilo, Ty cannas a
doufám, že je budeš mnoha lta. Jen je dobře
opatruj přes simu. Já už je pěstuji přes 40 let,
a hodně se mi rozmnožily. Spousta jsem jich
již rozdala našim známým.

Zde-li budeš mít chut napíš mi jak děláš
čistý mskatu, to jen tak pro zajímavost.
Toho času jich mám hodně ve sklepi a jsem
zvědav, jak se mi udrží přes simu.

Co se týče té televizní serie "Dallas" ta tu
u nás trvala několik let, my jsme to
sledovali až na konec když J.R. a ta její
zůstal úplně sám. Zde na televizi a koberali
několik těch serií. Shora každou jsme sledovali
a to ve středu, čtvrtě a pátku po devěti
hodinách. Nyní už nic takového nemáme.

Co se týče Klímovic ani se mají dobře
Ty si mohou cestovat. Ona je jediná z rodiny,
když její rodiče zemřeli ona zůstala dra
domy v Itálii, jeden prodala a druhý si nechala
což tam každý rok na několik měsíců
jezdí. On pracuje v evropských státech a hodně
cestuje lety, ani si tím siřka spousta
volných letenek a pracuje pro mě líta
zadarmo. On dostane cestu zaplacenou od
firmy a za volné letenky ona líta a tak
jeho manželka a jejich jeden syn byl
s nimi v Itálii. Tohle je i s Jelinovic
on hodně často lítá do různých míst a
tak měla paní Jelinová saděma let
v létě do Michora a zpět. Pro takové osoby
je lehké cestovat. U nás jsem měl několik
volných letenek a proto Lasi s mím byla v
Kalifornii a na Floridě.

To jsem se, nějak rozepsal a pro te již koncem
přijme samého nejlepšího, hlavně hodně kdesi
Váš Jordon s rodinou.

Minneapolis 22. XI. 93.

Milí Václavě a rodino!

Děkujeme vám mnohokrát za vaši milý a
obšírný dopis, který jsme 18. m. m. v pořádku
obdrželi. Velice nás zarmoutila zpráva o smrti
Kipána, škoda že jsme se nikdy nemohli
sejít, rad bych jej byval poznal. Jen řečnu
jsem viděl jednou při naší návštěvě v Lounech.

Přiblížený popis Chomutovských nás také potěšilo
a alespoň víme jak se k tomu ta sláva jmenovala
a do kterého starého patří. Děkujeme vám za to.

Při našem posledním telefonickém rozhovoru
jsi se mě ptal zda bych něco od vás chtěl,
že by to ten dotyčný přivítal s sebou, až sem
22. p. měsíce pojede. Já jsem se o tom smínila

ti. a ona mi řekla, zda by ji Olga nemohla
po něm poslat nějakou jikinu, nebo se jí její
moc líbily. Tak jsem po nějakém dne vstal

Olga a při našem rozhovoru se mě ptala
zda by klíma pro mě vešel sebou nějakou
jikinu a já jí hned na to řekl ohledně

těch poridel, že to trvalo tři roky než jsem
ji dostal, za žádnou cenu ne. On není tak
ochotný. Já jsem se jí pak smínil o tohle
a ona mi řekla, že prý nejspíše ti dá
abyš je dal tomu člověku, který sem pojede.
Nějak někomu tím chci abych se obrátil, jak říká,
Olga a toho něco toho člověka.

U nás starých se moc neměnilo, jsme tak
natom pořád stejní, až na tu a tam nějakou
tu bolest, by to tak jaké ještě šlo. No a co se
mladých týče, oni ti jsou stále samotáři
sami se sebou, oni mají své starosti a svoje
záhady. Pro nás jim moc času, nebyrá a
mi se jim do jejich záležitostí nepletme.

Už je pro nás a pro ně nejlepší, ale tak, nejde vyjít.
Kenny zas pracuje a weekendy na té své farmě,
někdo čas jsou dosti zaměstnání s přípravou
vánočních stromků a věnců. Posílají je na
různá místa i do měst na prodej. Alespoň si
vyděla nějakou tu bažku (\$). On tam již pracoval
v létě a prázdninách. Na začátku tam dojížděl
na kole a nyní co má již řidičský průkaz
tak tam jezdí s Jerryho nákladním autem,
je to asi tak 10 km od nich a té farmě vřel-
loná. Ale od tamtéž pak jezdí do okolí k
jiným poremkům, kde ten majitel pěstuje
srnky, borovice a jidlo. To jezdí společně s
několika zaměstnanci s majitelovým autem.
Jerry tím co Kenny pracuje ztratil svého sporto-
vního společníka a tak jezdí na hony sám.
Ja jsem s ním byl asi dvakrát na honě
divokých kachen a na baráncích. Mě už to
dobře jde, mám dosti často velké bolesti
v zádech, v kyčli a levém stehně. Zvláště,
když se člověk brodí ve vysoké trávě, která
se mě plně mermí nohama. Jerryho home
jsem se letos neúčastnil, nebyl s ten den a půl
noci se mě udělalo tak mizerně, že jsem celou
noc spíval a to jen samou rodu. To tě mýja
Tandl dra dnu před tím. Netrvalo to dlouho ani
jin tak dra dnu, pak už mě bylo rov dobře i to.
Kenny v ten den nepracoval a tak byli spolu
střílet, Jerry střílel laň a Kenny mink. Ke
lhu senciho masa budeme mít na svíčkovou.
v tom hangaru má dvě auta, nákladní, a malé
s vlečákem a různé nástroje uskladněny.
V prvním paschodi bude mít dílnu a různé
werkcojky (nřadí) a brány. Zachvilku am to mu nřadí.
Doufám, že jsem sám toho pro dnešek načmářel
dosti a proto raději již končím a přeju vám
všem respekt, všeho nejlepšího a hlavně mnoho štěstí
Váš Jarda s rodinou.

Než dostanu náčtace k tomu, že jsem se domníval, že to
Kennyje mě dříve šel a sá mluvy sám. Chyba.

Minneapolis, 23. září 1993.

Milý Vládě a rodině!

Dnes jsem se konečně čas jedno po mém delším odmlčení, rozhodl vám napsat pár řádek. Při našem posledním telefonickém rozhovoru jste se smínil, že Věruška má v úmyslu strávit rok v U.S.A. Denno, denně jsme čekali na nějakou zprávu od vás a nebo, od ní. V případě, že by to byla, mohla nás telefonicky zavolat, ani by se to nemusela zaplatit, jen by řekla telefonistce naše číslo 612-537-3308 a collect a už by byla spojena s námi. Ale máme jsme denně čekali na nějakou zprávu a tím, jsme uvodili, že z toho, ani nic nebylo a její plán ji myšlel. Velice jsme na to byli zvědaví, jak se pro to rozhodla.

Často vzpomínáme na loňský rok, že jsme v té době navštívili všechny naše příbuzné. Zvláště jako to bylo utopení pro vás, když jste nás museli sáhnout rozitit. Jak rychle ten rok uplynul a přitom jsme čas a rok se stárnuli, a hlavně.

Letos u nás to leto nestalo za nic, bylo velice krátké. Jaro bylo dosti dlouho chladné, hodně často přišlo a to chladné počasi trvalo, až do konce července, až teprve v srpnu jsme měli několik teplých dnů. I nyní dosti často prší. Kdyby to bylo u vás také jako zde, tak by vám záručeně rostlo hodně hub. Záručeně někde na perem u sanaasých hranic záručeně též rostou, ale to je pro nás daleko, to my raději jedíme chytat ryby. Letos jsem hodně často jezdil s Jerryem a Lenem rybařit, nachytali jsme hodně ryb. Jerry a Leny tři nachytali dosti ryb, tři několik velkých. Jerry má už několik velkých ryb porvěných na stěně rypane, jako trofej v jeho místnosti i Leny tam má několik porvěných.

Jerry a Kenny si utvořili rybařský tým a často se účastnili
rybařských soutěží. Jerry letos na jaře s jeho kolegou nymy
500-⁰⁰ Dollarů, Jerry chytil 15½ lb. walleye a jeho kolega nymy
nic, ani se sňak a těch 500-⁰⁰ \$ rozdělili tak, každý
dostal 250-⁰⁰ \$. Kennymu bylo letos 16 let a tím si musel
koupit rybařský kštel a tak se musel nymy též účast-
nit rybařských soutěží. Teď se ne v školních soutě-
nec toho nymy brali, jsou dva kštele dostali to co
zaplatili poplatek za účastnění to bylo pokaždé
100-⁰⁰ dollarů. Každého to stojí 50-⁰⁰ \$. Oni se umístili
na 10tém místě z 55 týmů, a po druhé na 8tém
místě z 45 týmů. Dva rybaři utvořili jeden tým
a to na jedné lodi. To to sám pět poare pro
zapímarost. Jednou v sobotu se též Kenny a Jerry
účastnil na jezerě Milacs té soutěže, to jim nymy
to odpustil 100-⁰⁰ \$. Na to v neděli jeden já s nymy
jel na to samé jezero a to jsem chytil 7½ lb. wal.
Jerry 5½ lb. wal. a 10 menších ryb. Kdy by je bývali
chytili v sobotu tak by bývali nymy 2.700-⁰⁰ \$
To by byl býval pro ně veliká věc.
Snad jim přísti rok štěstí popřeje a nějakou
peknou cenu chytí. To jsem se a nymy
rozešel a čím, co vás rubec nebude zapímati.
Shoda, že nám to leto tak rychle uplynulo
a pomalu se musíme připravovat na tu naši
dlouhou zimu. Necht se kučím se sábradou
a květinami no prostě se nedá nic dělat,
příroda tak tomu jedno chce.

Shoda byla leto dosti dobrá, dokonce máme
několik brocen rýna. Měli jsme dosti malin,
rajčat, okurek, fazolí, kedulm, cukrny a
klavně hodné květin. Jak jirům tak i
cladiolas. Shoda, že ten mouka nepřivrel
nějakou tu jirům od vás, čím bych se býval
chlubil, bývalo to bylo něco jiného. Často se
tu lidi zastaví a dívají se na moje květiny.
Doufám že jsem sám toho pro druhé nymy
dost a proto raději je konám. Přejeme sam všem

mnoho zdraví a zdaru
Shoda s celým obyvatelstvem. Ahoj a nymy Jerry.

milý Vlado a rodino.

Minneapolis, 26. I. 1994

Jelikož je to můj první dopis, který vám v tom
to roce píš, proto vám všem společně přejeme
všeho nejlepšího a hlavně mnoho štěstí, zdraví
a zdaru do roku 1994.

Tě vám děkujeme za vášnivý přání a Ji.
za přání k 70. letým narozeninám. Já vám
enlaště děkuji za jiu-jitsu a semena.

O štídném večeru je nám přijel Steven a Luci
na večer a byli zde, až do půl desáti hodiny
večerní. Vánoční svátek jsme zas všichni strávili
u Krena a Luci. Ještě se tam všichni vnoúčkovi
a Jennifer přítel Bill Johnson. U všech nás tam bylo
dvět osob. Oni totiž mají větší dům a víc místa
nám my máme a tak se tam všichni našli.
Po obědi a sordání dalších, Jennifer a Billen
odjela k jeho rodičům do Pine City. (tam
jsme byli na hůře) Jary pak s rodinou přijeli
k nám a zde zůstali až do večera. Steven a Luci
jeli ve třihodin odpoledne k její sestře, kamž
tři přijeli její rodiče a asistovali tam vánoční
hody. Všichni dopředu vyšlo.

v té době zde panovala pěkná zima,
ale ještě větší byla od 10. ledna do 20. tého.
V noci bylo mrazy i -32°C a přitom nám
napadlo i dosti sněhu. 17, 18, 19. ledna nebylo,
na všech škol a univerzitě žádné vyučování
ohledně zimy a tě k vůli topení. Takovou zimu
jsme již přes dvacet let neměli.
Minulou sobotu a neděli se konečně trochu
a teplelo. Šned jsme toho využili a 70. narozenin
jsme zas spolu byli v parku na procházce.
Když jsou takové mrazy Ji. nemůže ven, ona totiž
nemůže dýchat ten studený vzduch a je hor
duch.

Proto raději zůstávám doma a když jedeme nakupovat
tak ji odvezu autem a ke druhému a zas pro ni přijedu.
Dnes vám přiložím článek z novin a je hlavně
pro Věrnou ohledně nisa.

Ten váš profesor co učí angličtinu ten podal
toho balíčku co k nám poslal, prarodičodolní
pochází z ^{Louisiana} ~~Louisiana~~ Balíček byl podán na poště
a METAIRIE je to předměstí New Orleans a
za poštovní platil 2.90 \$ jestli chce já mu
to zaplatím.

Tě vám přiložím kas nejakej fotky
a to 1 a 2, je naše staré auto s kterým jsem
najíel 76.000 mil a potřebovalo několik oprav
Bylo a něco větší než to nové auto 3.94.
je nový Chevrolet Cavalier je to zas Station Wagon
3.1 litru V6 válců a vše je automacký, ale je trochu
menší, má však silnější motor. Starý byl 2.8 litru
tíže V6 válců. 5. je Fr. s Jennifer, 6. je přiblíží
a Karen, na obrázku s kras je Linda, Jerry, Bill
Johnson, Kenny, Traudl, Steven a ramín stojí Susi.

Co se týče toho šrotopisu co jsem ti měl
napsat, já za žádnou cenu nemohu najít,
nikam jsem to zastřel mluví papíry a už
jsem prohledal všechny, ale marně. Pošli mi
ten ročník a já sám psát všechny znova.
Doufám, že jsem vám toho napsal dost a
proto již raději končím.

Mnoho srdečných pozdravů a hlavně hodně
štěstí, zdraví a radosti

Vám všem respekt

Jak se připravuje
Věrná na cestu?

Přeje Jarda s rodinou.

Minneapolis, 26. I. 1994.

Mila' Olga, Jardo a Juro!

Ještě je to můj první dopis, který vám o tom to
roce píš, dovolte mi proto, abych vám všem popřál
svého nejlepšího do toho té nového roku 1994.
Zaboven vám děkuji se vánoční přání a za
jiřiny. Hande vám též děkuje za přání k naroze-
mínám a klavně za recept na Bramborový koláč.
K. jež též již jednou upekla a to s mákem a s
mouškovou mr. parochu. Byl velice dobrý a dosti nám chutnal.

O štěstím večeru zde u nás byl Steven a Lusi
na večeru a to až do půl desáté hodiny večerní.
Vánoční svátek jsme sas všichni strávili u Havens.
a Lusi. Přijeli tam napřed Jennifer, její přítel,
pak Jerry, Linda a Kenny. Totéž K. a já tam též
byli. Jennifer se s červenou t. roku bude odvádět,
celkem nás tam bylo deset osob. Oni mají vřtů
dům a nic místa pro tolik osob než my máme.
Po obědi a rozdání dáreků, Jennifer s přítelkou
adjeleli k jeho rodičům, asi 60 mil na sever,
ad města. Jerry pak s rodinou přijel k nám
a zde zůstali až do večera. Steven a Lusi je-
li ve tři hodiny odpoledne k její sestře, kamě
též, přijeli její rodiče, pak tam u ni oslavovali
vánoční hoddy.

Pro nás byli vánoce zvláště příjemné, nekrátce
před svátky jsme si jeli pro naše nové auto,
které jsme si již s mých narozeninách objednali
a to počínaje 1994. Je to Chevrolet Cavalier Station

Wagon obsah 31 litru V6 injlin trů.
V té době zde u nás byla krásná zima, ale
ještě větší mrazy byly od 10 ledna do 20. tého
Přítom nám zde též napadlo dosti sněhu,
teprve minulou sobotu a neděli se trochu
atopilo na +5°C. V noci teplota někdy klesla
na -30°C do kubi mrazu. Ten chládek let u nás

takové mrazy neměli. Dva dni byli všechny školy
uzavřené a na universitě se nepracovalo a některé
podniky a úřady se nepracovalo.

O silvestra a nový rok jsme byli sami dva doma,
než se nám ohledně jímky mikaně nestěsalo a tak
jsem ten konec roku strávil u televize do jedenácti
hodin večerní a na nový rok jsme ani nic chali.
Tě jsme spát. Na sabaru jsme mohli jít, ale
s ruli 7. a ti jímky, tak jsme raději zůstali
doma 7. nemůžeme snést ten studený vzduch, ona
nemůže dýchat. Takové je to, když člověk stárne.
Dnes ráno přiložím čas nějaký ten článek z našich
novin co vás zde píše.

Tě ráno přiložím 6 fotek a to 1 a 2 je naše staré
auto, 3 a 4 je naše nové. (Staré auto jsme měli osm
let a 76.000 mil jsme na něm ujeli.)

5 je Jennifer s Handl. 6 je při obědi u Stevena
a to od leva je Linda, Jerry, Bill Johnson, Jennifer,
Kenny, Handl, Steven a u něho stojící je Gus,
já na něm nejsem protože jsem je fotil
a kapomněl jsem doma statif.

Doufám, že jsem vám toho pro chvíli napsal
dost a proto již končím. Ještě jednou srdečný
děk za všechno.

Všeho nejlepšího, hlavně hodně zdraví a
spokojenosti v tomto roce vám všem přeje

Pohláďte Miku za nás. ^{všem přeje}
1 1 vas Jarda
s rodinou

Budeme se těšit na nějakou brzkou zprávu
od vás.

Minneapolis, 8. III. 94.

Milý Mladě a rodino!

Předem srdečný děk za dopis (skládek)
kterou nám Zlatica předal, a neděle večer
na zdejšího letišti. Dlouho jsme na něj čekali,
než měl třicetě hodin opoždění, protože
v New Yorku byla bouře. Smudl semnou byla
na letišti a ona zůstala s autem na parkovišti
a já šel k odběrovému oddělení, kde se
vyjednávali zavazadla. No a ~~stale~~ jsme ~~jsi~~
dovešli v pořádku domů na jeho místo.

Jinak se u nás teď nic nemění, to,
jsem jsme několikrát byli na rybačích,
chyťat škeř let. Fischhaus jsme měli na jihu
nějakého jazyka, (byl jsi tam jednou semnou) moc
valně to rybaření letos nebylo, dlouho neměla
pak napadla hodně sněhu a putovali by
jenomte mrazem a voda na jihu neměla
nik na takovém lodi, byl kolorec sněhu
a voda pod sněhem neměla, což bylo
dosti nebezpečné. Několik lidí se teď utopilo
letos. To jsou obvykle ty, co se nemou hou
dočkat.

Teď jsme byli lyžovat na hřebčích, když
bylo ještě teplé počasí. Ja už je to znát,
že stárneme a už to jde velice pomalu a
člověk už nestrácá dech a to srovná se
Smudl, často jsme museli odpočívat.
Ale přesto jsem rád, že ještě semnou
jedu lyžovat a nejraději chodí na procházku.
Vždy, když je hezké počasí tak toho hned
vyurujeme a dáme se na špičku.

U mladých se tě nic neměnilo, jsou
všichni na svých místech, jak u Sterena
tak i u Jerryho. Linda už jako asistentka
nepracuje, neb to bylo pro ni málo, neb u ten
podniku má i možnost pracovat přestras.

Steren se Susi byli čas několik dní lyžovat
u jednom resortu na severu od Duluthu.

By jsi to vyvírájícímy jim to přejeme,

Často nás i navštěvuje Jennifer, neb její
budoucí manžel pracuje nedaleko od nás
u továrny, kde pracuje na Dieselmotorech.

Chyť se sem jedi nakupovati tak aby čejně
přijede k nám a čelá na něj.

Adresa Jennifer je : R-3 Box T.-100

North Branch, MN. 55056 USA

Co se týče Lytonicových to je trapné, kdo ví
co nás ještě čeká ten švrt.

Jště k tomu balíček a jeho obsah, byly
tam dva koturnovny s mákem dopis a
4 destikornny, dvě pětikornny, 2 jednokornny,
1 padesatikališ, 1 dvacetikališ a jeden destikališ.

Tě Vám přiložím tři fotky, zhruba 70 letých
narodem.

To by bylo čas vše pro dnešek co jsem
měl na mysli Vám napsati.

Zdraví Vás všechny

svěčně Jaroslav
s rodinou.

Minneapolis, 2. VI. 94

Mila Olga a rodina!

Předem Vám mnoho krátě děkujeme za
přání k velikonočním, jmeninám a za
drahé dopisy, které jsme nepochybně obdrželi.
Zvláštní dík za ty fotky a negativy našich
rodin. Měchám si momentálně udati větší
fotku. Ukaž alysh Ti vrátil ten negativ?

Velice nás zarmoutila správa o Pepíkovi
smrti a též o Elce. Já člověk nemůžu ho
jítě v široké oči, je to prostě křivého osud.

Tak jste byli překvapeni Eliho narozením.
Mám co ho to napadlo, myslím, že to
bylo jen zvědavosti. Když jsme tam byli
v 67 roce poprvé na návštěvě nikdy se
nemíněl o tom, že tam v Lounech žije
jeho matka, nikdy nešel alysh ji poz-
dravit a nebyl podobně. Poprvé co Vláďa
zde byl u nás na návštěvě a on potřeboval
někoho kdo by mu líbil sehnal křestní
list, pak jsme se teprve dověděli, že tam
má matku a sestru. Za starých časů tam
nikdy nešel. Dnes se mu to hodí on cestu
slučuje po Evropě a tak má hodně rolných
letů a pak ona Marie má dům po rodičích
v Itálii co zdědila a ona byla jediná dcera.
Její rodiče měli dva domy a jeden prodala
a druhý si nechala pro sebe, tak tam žijí
roční jinde. My se již známe mnoha let.
Hodně jsme společně kamarádili a Ti
před lety s námi chodili k Tancováckám.
Když jsou zde v Minneapolisu, tak nás
často navštěvují. Všichni byli Tu u nás dvakrát
v samém týdnu.

Jsem velice rád, že Ti pěkně rostou lilie a doufám
že Ti též pěkně pokvetou. Mě už dvě lilie kvetou,
já jich mám asi dvacet. Vloni na podzim
jsem přeradil ty lilie co jsem Ti poslal fotku
od nich, jak jsem xpslil tak mě letos asi
pěkně nepokvetou jako vloni a ani nebudou
mít tolik květů. To aby časně třeba nejalší
rok než se pěkně vytvoří. Dostal jsem asi
jenom čtyři až pět květů. Vloni měli patnáct
až šestnáct květů, každý kdo je viděl je
admiroval. Mám několik druhů i barev.

Možná co se teploty u nás týče měli jsme
již dříve krátě 90°F. jinak to průměrně byla
75°F až 85°F a posledním době se zde trochu
ochladilo a noc byla 45°F.

Všechno to roste pěkně na zahradě jak
selvina tak i květiny. Kosatec nám
již odkvétá i některé pivoňky. Cannas
mě rostou pomalu, jiriny jsou již dosti
veliké, jsem zvědav na ty nové. Gladioly
mě květy tulipany. Měla jsi též takové
tulipany s cikorkovým okrouhlím, ² (V)?
nehladkým?

To by bylo asi zas, co jsem měl na mysl.
Kau napati a proto končím.

Jiště jednou sdržný děk

za vše

Váš Jarda
s rodinou.

Minneapolis 2.6.94.

Milý Vlado a rodino!

Konečně se dostávám k tomu, abych Vám napsal pár řádek. Předem Vám děkujeme za pění k velikonočním svátkům a jmeninám a pak za lástě za abjímý dopis. Dalo mě to zas dosti práce jej přeloučit. Teď musíme dělat za telefonické rozkazy. Velice nás zavmontila ta smutná správa o Epitrovi. Kmati, tak teď ta nepřijímá o Else. To je doopravdu velká tragédie. Hlavně nikdy není co ho očekávat, je to prostě každého smut.

Jinak co se nás týče, by to tak jako ještě něco až na nějaké ty holistě, to už patří k starším, pak už není tak schopný jako kdy byl mladší, vše co dělá, trvá mnohem déle. To jsem letos zjistil v práci na zahradě a vůbec co kolik dělá. Ani jsem se letos po 40 letech neměl čas zahájim rybníky, serony a tím je vidět, že člověk pomalu strácí zájem a vše.

Tak to máte pěkně hospodářství na staré kolena a k tomu dosti práce s tím dobytčím. To vše potřebuje dosti krmení. Je to však můj hoda, když to píšete sami. U Jerryho to bylo jiné on musel krmiva kupovat a pak zjistit, že se to nespíplat, a tak toho raději nechal, má alespoň méně práce a starostí.

Ja mám dosti zábrů a práce se zahradou. Nyní to pěkně roste, potřebujeme jen trochu více okřesit, velice málo zde u nás přit a když tak jen trošičku. Jinak musím den no deně zalírat, a by to muselo a to hlavně tráva.

Dnes jsme skládili spínat a to jej připravuje do mrázku a to sít kalichů.

Tak Vás zas Klémovic navštívili a to jste měli zas radost, co z Velice mě přehrožilo, že ho tam k Vám museli dovesti, on se dělá takový, aby tam, vše si a vše smá. Oni mají tu rybní, v hodné cestě, shromáždě a tak si na l'itaji hodně šetří a pak na to dostávají volně k tenky.

Kdyby to šlo z vlastní kasy, pak by tak často
necestovali. Sauter je to to samé, jak jsme letos
zas zjistili, půjci pouze pro slušnou cestu a velice
vyjimečným stavu. To byl případ Čených když
tam letos v dubnu jeli neb její matka měla mrtvici
a byla v nemocnici a tak jim auto propůjčila to
po velicev dobrodružném. To co dělali u vás, to
dělají též u nás, když jim to něco nabýdne, vše
odříkávají, to nechtím a tak dále. Jen tu sedí
a ohlupují se jak a kam pořád cestují.

Je panečku ten čas doopravdu rychle letí,
nebude to ani dlouho trvati a už bude Jenniferova
svadba. Já vám posílám dva listy pro její svadbu
jeden pro vás a druhý k též k vám. Pak alespoň
jim to nemusím překládati, jak to bylo u nás.
Jak se věnuje na tu její cestu připravuje? Nevím
kda se jí bude u těch dvou starých důchodců křiti.
Mladý členové jsou celý týden v kamiónu a
moci zabavy mítí nebude. Napíšte nám přemě
čas kdy sem přijede, abych pro ni' přijeli na letiště.
Vládovi končí při ložím adresát pro jeho fotak,
nevím však kda tam mají ještě zastoupení.

To by bylo asi tak vše, co jsem měl napsat.
Vám napsati. Proto se loučím a přeju vám
všem nejspolek všeho nejlepšího a hlavně
mnoho a mnoho zdraví,

Jarda s rodinou.

Minneapolis, 12. I. 1994

Mila' Olgo a rodino.!

Konečně se dostávám k tomu, alych Vana
zas po dlouhém odmlčení, napsal pár řádek.
Vše jsme dobře prošli, jak s Jenniferovou svadbou
tak i s návštěvou Věry u nás.

Pořad svadby se konal v luteránském kostele,
kde před lety Jerry a Linda byli oddáni.
Zúčastnilo se asi kolem sto osob. Nejvíce jich
ze strany Lindy a Billovy strany. Z naší
byli jsme jen Steven a Lusi, Handl, já, Věra
a čtyři našich známých. Těch dosti jich
kamradů. Po kostelním obřadu se jelo
pak do městečka, kde Jennifer a Bill bydlí.
Tam měli najmutý sál do půl noci. Po
večeri se pak tancovalo a bavilo. Věře se
to velice líbilo a dobře si rozuměla
s novomanželí. Hrdý ji oddával, prohláše-
ním, že uměla velice angličtinu i farář
se s ní bavil a při obřadu ohlásil, že
Jennifer má, kde zastoupem i Czech Republic
a když loučil tak ji řekl, aby pořídila
prezidenta Václava Havela.

Domů jsme přijeli o 2 hod. ránní. V neděli
jme se zas sešli v novomanželském obydlí,
kde se rozbalily svatební dárky a tím bylo
po svatbě. Přílohim vám 5 svatební fotek,
které jsem, s jím fotografoval a které
Věře se tu líbilo, prohláše-
často přijeli mladí, s námi staršími také
neprošla, přesto, že jsme s ní byli campovat
vše do Kanady jsme s ní jeli. Novomanželi
ji, vzali sebou na týden do Yellowstone náci-
onálního parku ve státě Wyoming pak do Black Hills ve státě
South Dakota k Mount Rushmore, tam jsou vytesané hlavy
čtyř prezidentů. Tě týden byla v New Orleans ve státě
Louisiana u jejich bývalého agrického učitele, který
je tam zaplatil letenku. Tak toho zde měla hodně.

Jakmile Věra odjela tak na to jsem dostal pěknou
chrípku, kašel, bolení hlavy a horeku a vůbec
celé tělo mi bolelo. Čtrnáct dní jsem marnodě
a většinou toho času jsem ležel v posteli,
nebo v noci jsem hodně kašlal a nemohl jsem
spát tak jsem spání nyní přišel den.
Nyní už je mi líp, ale ještě trochu mi trápí
kašel. Tak dlouhou dobu jsem chrípku ještě
neměl jako teďto krátě.

Kdy by nás jednou navštívíte? Velice
bychom si na vás těšili.

To by bylo asi tak vše pro dnešek.
Budeme se těšiti na vaši brzkou odpověď.
Srdce Vás srdečně zdravíme a přejeme
všechno nejlepší Váš Jarda s rodinou.

Minneapolis, 1. VI. 1994

Mila 'Věro.'

Udělám 'dík za Tvůj milý dopis a za přání
k mému narozeninám, což jsem s předstoupem
obdrželi. Velice nás potěšilo, že byl psán
v angličtině, neb tentokrát mě nejvíce
četl teta a teta mě bylo sice k čemu s pře-
kladáním.

Jinak se celkem u nás moc neměnilo,
ale na to, že teta měla nepřijemnou automob-
ilovou havarii. 14. října upl 9 hod. ráno
jela do Brookdale k Clayton nakupovat a to
po Bass Lake road, (tam tedy jak jsem předtím
k Burger King na věci) v té ostře zatáčce
ujela auto ani nečastarilo při "Stop sign".
Havarij vradu na pravé straně od zadních
kolů bylo vše poskorenosí zadní kolo. Ona ani
nečastarila, rychle ujel. Teta zastarila a celá
se třásla, šla naproti do lampionové pumpy a
prošla toho saměstnane, aby se mi zavolal
policii. Když policista přijel a vše sepsal, tak
ji řekl, že je těžko něco proti tomu udělati.
On ji též řekl, aby s autem dále nešla neb
se zadní kolo vyklá. Ona však s ním přijela
domů. Já jsem s ní jel na místo té nehody,
abych si udělal náčrt a zároveň vše
pro ohlazení pojistovny. Od tam tud jsem hned
auto odvezl do opravkarny. Když jsme mák,
přijeli domů, tak si teta naríkala, že má
velké bolesti na prsou. Při ohlazení té havarie
pojišťovně, tak jsem se mu zmínil o tom,
že má bolesti na prsou. On nám řekl, aby
jela k doktorovi na prohlídku. Když zavola-
la její doktorku ona ji řekla, že má hodně paci-
entů, aby raději zavolala záchrannou stanici.
Ona nechtěla neb by k nám přijela policijní auta,

haviči (první pomoc) a samička, to k níž souvisejí m. nechtěla.
Tak jsme se rozhodli, že ji očerem campem do nemocnice.
Po prohlídce v nemocnici ji řekli, že tam bude smut
sustati na další podobnější prohlídce. Doktor ji
řekl, že prý prandepodobně měla mierný srdeční záchvat.
Však po dalších prohlídkách, zjistili, že jedna z těch
řilek, když ji před čtyřmi lety operovali na srdce,
byla naplněná. Vnutili ji tam další balíček s drátem
a nechali ji to tam 48 hodin a to až do pondělka.
Večer ji to vyndali a v úterý jsem ji pos přivrel
domů. Dnes se již cítí mnohem lépe a. líp se
ji dýchá. Už si tak slevařka, že má hezký
dech. Doufáme, že to tak nadále zůstane.

V sobotu 29. října jsme byli s Terryem v St. Paula
na taneční slavnosti a také jsme spolu několikrát
tancovali na lůžkách i parku, ale pomalu ji.

Na našem autě byla udělaná škoda \$ 3.000.

V roce 1951 jsme si mohli za ty 3.000 \$ koupit
dvě úplně nové auto, co stála nyní jin oprava.

Na 14 dní jsme si vypůjčili auto, pojišťovna nám
nejakou část hraď.

Několik dní po Trém odjezdu, jsem sdičil Billora
Chřípku a 14 dní mě to trvalo, než jsem si ji sbranil.
Ten to týden, třetí budu hotov se souborem, to
bude pro mě velká ulehčení.

Jinak jsme měli dosti pěkné Indian Summer
(báň leto.) Občasť jsme byli v Taylor Falls
v parku a kuto krátě jsem byl sám po
skalách, abyěl mě kamrik.

První měsíc jsme letos měli teprve až 25. října
a to mě pak všechny jiriny a cannas spátel.

Přítomně mě nastala pěkná práce s vykopáním.

Předtím dříve mám již všechny jiriny a
cannas vykopané a uklizené ve sklepe, nějaké
jiriny mám ještě na zahrádě v semu, ty
vykopám dnes, jestli nebude pršet.

Někdy se to zde s náš všichni nějak utišilo, měla
máma nás někdo navštěvuje. Od té doby co ji
adyla, Jennifer zde byla jenom jednou a to
s úplně novým autem, když sem přivrátil sradbu
Tape, pro Helena, on jí nechal předelati na PAL.
Nyní jí budete viděti v barvě na aparátě s německou
SECUM tape též můžete viděti v barvě na českém
aparátě.

Guven a Susi se u nás jen zastavili na krátkou
chvilku. Však několik brátě navštívili tetu
u nemocnici.

Ten to týden poleti do státu Virginia na
několik dní, až přijedou musíme pro ně jeti
na letiště je odvézt domů.

Jenny prý má jiné zaměstnání, už nepracuje
na té tree farmě a více v nějakém podniku
kde prodávají součástky na auta. To nám
řekla Jennifer, když zde u nás byla. Hrajem
s Jerryem a Lindou je ubohé, on jen tu
a tam nás někdy zavolá a nocí s práce.
Dnes Ti pošlám též slyšed fotky kterých

jim konečně pro Tebe nechal udeklati.
Ja mám nyní Holit, přelýčích se sradby,
praděpodobně je sám Jennifer. Kým se máš
asi všechny fotky s její sradby.

Ten to dopis s fotkami a tape dává p. Jelinčovi,
on tam sraz jede slušně a bude se stavět na
týden v Anglii, on Ti to pošle s Praky až tam
přijede, on tam bude tři neděle a na několik
dní bude u jeho rodičů v Švédsku.
Všichni ani ji se nemínili jak Dvěma tátovi

líbil rybářský prut a narážek a i' všem ostatním.
Děťm, že jsem Ti toho pro druhé napsal
dosti a tak raději budu končit, než to
musím ještě psát a dnes večer to odvezt
k flinkám on totiž zítra polete do Evropy.
Přijme Ti ještě jednou svého nejlepšího
a hlavně hodně úspěchu u všech dalších
studování, Jarda s tetou.

Teď nejednicněji pozdravy všem
ostatním.

Napíš nám hned ať odvezt Tape.

Minneapolis, 29. XII. 1994.

Mila, Jardo a Jaro.

Předem mého dopisu Vám všem přijeme
všeho nejlepšího, hlavně mnoho štěstí a zdraví
do nastávajícího roku 1995.

Děkujeme mnoho krátě za Vaše milý dopis
s ránočním lístkem, vše nás velice
potěšilo. Škoda, že vám letos nebyly cennas,
mě třeba, nebylo tolik jako leta před tím.
Doufám, že vám pak setou lpe přišti
lito, což věřím, se budou, když je před přistijete.

Vánoce jsme prošli dobře, o štědrém večeru
jme strávili my dva sami doma. Mladí
byli, každý někde jinde. Jerry, Linda a
Leany ty jeli k její rodičům. Steven a Lusi
ty dva byli posrání k její sestrě, jelikož
tam byli skorem do půl noci a bylo již
póde, tak se u nás zastavili.

V neděli čili o první svátek, (mama zde pouze
jeden) jsme byli posrání k Stevenovi a Lusi
na oběd. Oni upekli chutn a krandl jim
poděl jejich přání uvařila houskové knedlíky
a ruli, neb to mají velice rádi. Po obědě
se pak vyměnili dárky a pak ani ne tři hod.
odpoledne jsme sas jeli domů. Ve čtyři hod.
nas volal Steven a řekl, že Jerry přijede s
rodinou smám. Oni měli přijeti odpoledne
k Stevenovi, ale on měl nějakou fušku,
(jeli tam opravit nějaký elektrický atomrak
dvěři u garáže) u Lindin rodičů, což mu
trvalo déle než to měl nypočítané.

Staven se Gusi k nám tři přijeli, a také se další
odehrálo u nás, s výměnou dárků po večeri.
Ani n shod. večer zase všichni odjeli a to bylo
pak po svátcích, čímž jsme se přestěhovali ráno.

Olgo, po našem telefonickém rozhovoru, jsem se
trach parmontil, když jsem vás poslal k nám
na návštěvu k nám a ty jsi mě na to odpovídala,
to napřed přijde k vám Kláda s Milanou a pak
celá rodina Vrtílkovic. Olgo pamatuješ si kolik
krát jsem Ti poslal? Když jsem Ti dával před-
nost před Kládou, raději bych byl, když když ty
přijela k nám na návštěvu. Tak jsi měla
nejakou výmluvu a pak jsi mi řekla že budeš
do důchodu (či pens.) Po Tomu něčem odmítáním
jsem pak poslal Kládu. Dnes jsem rád, že alespoň

jeden z našich sourozenců poslal život v jiném
v jiném dílu světa. Hilda z B. byla mnohem
starší a navštívila nás dvakrát. Když jsme
tam před dvěma lety byli, tak nám řekla,
když její zdravotní stav byl a něco lepší,
že by sem ráda ještě jednou přijela. No už
se toho nedočkala. První leto sem přijde
jedna paní z německa navštívit dceru a
již už je 80 let. Ona je zde skoro každým
druhým nebo třetím rokem.

Tom se pro dušich loučení a přejeme Vám
všem společně hodně zdraví a hlavně
hodně zdraví!

Prilovina Jaromír
nejake články z novin,
pro zajímavost co zde
a váš život.

Váš Jaroslav
s rodinou.

Minneapolis 2.IV 1995

Milá Olga, Jaro a Jaro.

Předem Vám děkujeme mnohokrát za váš milý
dopis, který jsme s radostí obdrželi. Tak už to
jako roda a máno, zas před dvěma relikonce.
Konečně jsme se částečně zbarili té dlouhé
zimy. Konecem bůra bylo již pěkně teplé
počasí a člověk se již těšil na práci
na zahradě, ale toho času se zde u nás zas
a něco ochladilo a hlasi, že ~~je~~ zítřka před
ten zas bude padat sníh a přitom prý
i nově sněžit. Jak zjistil na zahradě že
litos divoký králík oírall asi 40cm až 50cm
rychle přes polovinu matinských kůr. To
bylo asi tak se rybi sněh, který jsme
přes delší dobu měli. Už jsem si objednal
nové smalinga ~~ta~~ kde jich mám více
tak budu je přisazovat na dřevěbo tři pruty.
Letos mám zas dosti Cannas, ~~dudy~~ muset
zas nějaké rozdávati.
Jinak je vše ~~u nás~~ při starém mnoho
se také u nás moc neměnílo. Často jsem
jístil a v blízkosti Jary ho na jednu jesero
chytať škůleč ryby a dosti jsme jich
nakupili a to štiky a dlouháky. Získali jsme
šarilky 6lb. a 4 čtyři ~~šarilky~~ a oři 5 lb.
Nyní tráva jiskříme s Jerym a Kennym na
řeky Mississippi chyťte ryby ale doprostřed
jme nemeli mnoho klíka. Chyťte jme ~~ryby~~ ^{ryby} ~~4 čtyři~~

Minneapolis, 16.1. 96.

Milý Vlado a rodino.

Dnes se konečně dostávám k tomu, abych vám odeslal ty slíbené filmy pro miláčka a Věru.

Protože jsem nechtěl jenom poslat filmy samotné, tak se Franci rozhodl přidat i ty tři ručnicky pro Milana.

Teď vám přiložím čtyři fotky z ráno. První pět: 1 je o štědrině sice a s Helenou a Susi, Helen dala smích, druhý je S & S. Třetí je ty dva staré doma, blaskové světlé a funkovalo, čtvrtý Franci s Helenou (obě dva nový kalat). Pátý je starý s elektrickou pilou. Jinak je u nás vše při starém. Máme dosti sněhu. Teď jsme nikoli láte byli. Chyťte ty byly staré led, mám s se fishouse u Jerry a jeho blízkosti, kde jsi byl s mnou. Píše vám napíši podrobnější dopis. Proto koncem, než chci, abych baliček zabalil a jistě dnes jej odeslati.

Ideme Vás i s Věrou a přejeme vám vše nejlepšího v tomto novém roce a hlavně hodně zdraví.

Franci vám děkuje. Ahoj Jarka
mnoho láte a zdraví
a její narozeninám. s rodinou

Minneapolis, 9. VII. 1996.

Milý Vládě a rodině!

Dnes se konečně dostávám k tomu, abych Vám zas
napsal pár řádek. Předem Vám děkuji za váš
milý dopis, za půjčení filmu z našeho bývalého
rodného místa a za pohlednici z Klínovce.
Již dávno jsem měl na zámýslu napsat ale
přihodila se mi nepříjemná věc, ledyž jsem před
dáváním přivešl ty fotky, tak jsem je nikam za-
ložil troje filmy a prostě nebyly nikde k nalezení.
Já prohlídal několikrát všechny papíry a obálky
filmy nikde, bylo to již zarchivováno, já z toho
byl již celý nestrášen, už jsem se rozhodl, že miham
udělat nové negativy. Dnes jsem zas něco hledal
a lačnici pod postelí a předstíral si, nášel jsem
tam ty dlouhé hledané negativy. Pečlivě bodobně vypral
z obálek a při strkání keabie, pod postel, tak
jsem je dále odstrašoval. Jsem rád, že jsem je našel
a proto Ji je raději hned posílám. Uvěk nýk
stráci myšlenky, něco miham položí a zachvilku
uvidí kam. Již jednou díky za půjčení.
Vládě napíš mi jednou kdy se tam narodil a
kolik Jendovičů dětí se tam narodilo a jména.
Jako další prosbu bych měl a to zda bys mi
mohl napsat jména všech šáků a učitelů na
těch školní fotografii co jsem si jednou mechal
udělati. Možná, že bys mi mohl udělati foto-
kopii z Trého seznamu. Byl bych Ji za to velice
vděčen. Tentokrát si to hned dám za obraz
rámeček. Já jsem ten popis miham založil
a za žádnou cenu to nemohu najít.

U nás starých se celkem moc neměnilo a vše
je při starém. Jen já toho času jezdím na fyzikální
terapii, několikrát v týdnu. Máme pořád patičky,
se zády, kyčlí a levou nohou. Někdy máme hořné
bolesti a špatně se mi dýchá. Již jsem dostal několik
injekcí do boku. Doktor mi řekl, že je to regma-
tizmus a proti tomu se nic dělati.

Toho času se u nás dělá i Kenny on pracuje v jednom
podniku nedaleko co Steven se Luci bydlí.
Od nás je to asi tak 20 minut autem. On pracuje

od půl druhé hodiny odpolední do půl jedenácté hodiny
večerní. On sam přijede v pondělí večer a v pátek večer
po práci jede domů (ale tento týden musí pracovat i
sobotu, takže pojede odpoledne domů) a to od 6 hod. ráno
do 11 hod. odpolední.) Tak má František s mým tatě trochu
práce, jak s rarením také i s praaním prádla. Nyní
ještě k tomu přišel týden, že návštěva a tak tu
budeme mít plný barák. Při neděle utvořou jako
voda. O ten nyní se nebudu moc smýšlet, já
jsem psal Krušce podrobnější dopis a poslal jsem
jehož k tomu měl smůlu, ona ráno snad reportáž
přenesla a nebo ráno dopis přečetla.

Letos jsme měli moc velmi počasí, dlouho
nám zde panovala zima, moc nepršelo, pak jsme
měli krásné počasí 95°F, vedra a sucho. Pak se
zas ochladilo a v pondělí v noci, tu zas řádila
přírodní bouře s vichřicí. Nadělalo to škromnou
škodu, vyvrátilo to spoustu stromů a polámalo
to hodně větví, které při drhaly elektrické vedení.
Stromy teď poškodily hodně obydlí, když na ně
padly a mluví zas odrychl spousta střeš. My jsme
tě čtyři hodiny neměli elektrický proud. Věra,
večer hlasili na televizi, že ještě několik tisíce
lidí je bez elektriky. My měli křik, a křiklo
to do transformátoru nedaleko od nás.

Produ na zahradě bude letos u bohů, protože
nic nevyrostlo. Křáček vůbec nerostl, jahody mě
většinou uschly, maliny zraje plavě, kedrův
to byla zas lahůdka pro divokého koťáka,
kterého jsem však poradil chytit do pastě a pustil
ho na svobodu pět mále od nás a to se ještě
miserá rovná v můjmu dvůr. Toho času rostou
a kukuřky, mrkev a rajčata, mimo to mě stále
pěkně křetou jičiny, cannas jsou letos u bohů,
teprve draká mě květy. Tiarník před domem a
v sadu je úplně suchý, zalijráti moc nepomáhlo,
nebyť čarík mluvil zalijrat celou noc, to by stálo
moc peněz. Všichni se to zde krásně pokačilo, ať
to křiky není, ceny jsou na horu, ale řádně, nehlavně.
Nedať se nic dělat, prostě to musíme přetít.

Tím končím se stálovou vzpomínkou na vás a
se srdečnými pozdravy se loučí Jaroslav s rodinou

Minneapolis, S. S. 1976.

Mila' Kerusha.

Konečně se dnes dostávám k tomu, abych Ti
saz napsal pár řádek. Předem Ti děkujeme za
Tvojí milý dopis s fotkami, který nás velice potěšil
a jme rádi, že jsi na nás nezapoměl.

[illegible]

Jinak kde u nás se moc nemám, jen to,
že toho času Kenny šije u nás a to od pondělka
do pátku. V pátek a noce po práci jede domů.
On pracuje od 14:00 hod. do 22:30 hod. večerní a
když má možnost tak i někdy pracuje deset
hodin, to pak má dvě hodiny přesčasu. Ten
den podnik ne kterému pracuje je mdaleko kde
stehen byli. Kd' mu to 20 minut autem.

Na chudák měl smůlu, než začal nověti vati
technickou školu, která je v naší blízkosti,
tak si koupil kanovní auto, půl roku s ním
jezdil, pak se roztřelo a tak jezdil tím
na hladělen. Stalo mu to dosti peněz, jak
škola tak i za benzin a pojistění auto.

On měl dosti slušné placení zaměstnání v Princetonu, tak se rozhodl, že školení prozatím nechtě a že bude pracovat v tom podniku, aby si našel nějaké peníze pro zálohu. To však netrvalo dlouho a oni ho propustili pro nedostatek objednávek. On si však hned našel nové místo zaměstnání, leč též jen trvalo pár měsíců a zas byl propuštěn, důvod nedostatek objednávek. To zde dělají s těmi mladými, mají-li dosti, objednávky tak je zaměstnají a jakmile nemají práci pro ně tak je ihned propustí.

Doufejme, že v tom to zaměstnání bude díl, než jen
několik měsíců. Jeho čas každý týden pracuje nějakou
hodinu přestáv, než se najde auto platí každý
tři měsíce 435 \$, to doopravdy s odměnou a to jízda
tím starým nakladákem. Kdyby měl nové auto,
tak by ho to stálo dva kráté, to ještě něco,
do se nas starých týč tak by to ještě něco,
kdyby však něco a ty mluvíš bolest, které
nás trápí, já toto čas jízdy dva kráté a týden
fyzikální therapy, krouží bolest a zádech a levém
kyčlu a noze. Když mě stekne, až se boleno a
někdy mě to hodně boli a mluví se mě chodí
do kyčle jsem již dostal několik kortisonových
injekcí. Po nich je to lepší, ale trvá to jen
několik týdnů a bolest se zas vrátí a je to
zrovna tak jako před tím.

Do se počínáho týč nyní to letos u nás
moc valně, měli jsme dosti dlouho přim.
Na zahradě se dlouho nedalo mi a děti
a tři neděle se nám to všechno apodilo,
tak dlouhou dobu nepršelo a tak to moc
nerostlo, ani ještě nemáme žádná rajčata
jsem ještě pěkně zelené. Jen já jsem mě
letos pěkně kvetou podél driveway, doposud
mě květe jenom jedna.

Dnes ti přiložím několik fotek a to když
Zachary měl křtiny v Pine City, já je popíši.
Tě přiložím nějakou z našeho zimního období
skve led.

Jak je vidět nebude to dlouho trvat
a všichni se začínají uvolňovat. Jak jsou pro-
řídla letos? Splnil se ti svůj plán?

Jennifer s její rodinou pojedou ve středu 8. 4. tm.
do Merady navštívit Billovi rodiče oni se odstěho-
vali z Pine City. Billova maminka je sestra pracuje
v Las Vegas v Casinu.

To by bylo asi tak vše co jsem měl pro dnes
na mysli. Ti napsati a proto již končím.
Poodřazuj všechny ostatní. Dejme ti hodně
úspěchu v tvém dalším studování.
Ahoj slyš a teta..

Popis fotek:

- 1.) Je hostel kde Zachary byl pokřtěn v Pine City.
 2. a 3.) je při pokřtění, 4., 5., 6.) je při obřadu.
 - 7.) a 8.) to Zachary by už rád šel bylo po všem
Lenny byl jeho křtmem.
 - 9.) je dům novostavba kde Billovi rodiče bydleli
a oni Jennifer a Bill tam bydleli, dokud ho
prodají, pak se musí odstěhovat.
 - 10.) a 11.) Bill s rodiči.
 - 12.) Bill, Zachary a otce s koláčem.
 - 13.) Zachary s koláčem.
 - 14.) Zachary (druhá už si to pěkně po matě)
 - 16.) Linda, Lusi, Jennifer a Zachary
 - 17.) Steven, Lusi a teta.
 18. Steven, Linda, Lusi a teta
- Náš rybářský slovek
- 1.) Teta s hlouštákem
 - 2.) Gary s štikou a hlouštákem
 - 3 a 4.) je náš slovek. To jsem musel fotit doma
než na jezeře se to nedalo fotit. Kdyby-
chom je položili na let a okolní rybáři
to viděli tak by se k našemu fish house
brzo přestěhovali.

Minneapolis, 5. srpna 1996

Milá Olga, Jirko a Jaro!

Už čas uplynula delší doba od té doby
co jsme v pořádku obdrželi Vaš milý dopis
a proto jsem se dnes rozhodl Vám napsat čas
par řádek.

Delším se zde u nás moc neměnilo, jen to,
že Kenney doko času u nás zůstává. Od pondělka
do pátku, on pracuje od 14:00 hod do 23:00 hod.
neříká a to ne daleko od nás, jen 20 minut autem.
Je to pěkný čistý podnik a pracuje na hydro-
ličkych součástech. Ten podnik je v blízkosti
zde Steven bydlí. On chudák měl dobré
zaměstnání v jeho blízkosti. Půl roku navštěvo-
val Technickou školu pro automobily,
která je v naší blízkosti, kam denně dojí-
šel autem (45 mil jedna cesta.) Protože ho
škola a cestování stálo dosti peněz, tak se
rozhodl, že školu prozatím nechá a že
bude nějaký čas pracovat nějaký čas v tom
podniku kde mu dotě platili, aby si
ušetril nějakou tu finanční zálohu. Vše
co šetril čas ho propustili důvodem
nedostatek objednávky. On si však hned
našel nové zaměstnání, které teď čas
trvalo pouze několik měsíců a čas byl
propuštěn, důvod nedostatek objednávky.
To dělají s těmi mladými, říkájí jim, že je
to jen přechodné zaměstnání. Doufáme, že
v tom to zaměstnání bude dít než jen několik
měsíců. V tomto čase každý týden několik
hodin přičápu. On to musí nahradit sub-
sa pojištění auta, platí každý tři měsíce 550 \$
to je kladná a to je dle starým autem.
Kdyby měl nové auto tak by ho to stálo
dvakrát tolik. Protože je to zde pouze pro bohaté.

Co se nás starých týče by to jistě tak bylo, kdyby však měla a ty mizerne bolesti, které nás trápí. Já toho času jedním dvakrát i někdy třikrát v týdnu na fyzikální therapy, k ruční bolesti v zádech, v levém kyčli a noze. Olyha mě stěhno až ke kolenu a někdy mě to hrozně bolí a mizerně se mě chodí. Do kyčle jsem již dostal několik cortisonových injekcí, no mích je to lepší, ale trvá to jen několik týdnů a bolest se vrátí a je to zas jako předtím. No co se dá dělat, člověk se s tím musí usmírnit, neb nic lepšího už na tom světě ačkarati nemůže.

Co se počasiho letos týče nebylo to moc valné, jaro se nám o tři týdny opostilo, neb bylo dlouho sima dosti často přišlo a na zahrádě se nedalo moc udělati. Velice porde jsem zasadil jiriny a cannas. Doubo blížili a kemi mě vyrostly, tak u bohé cannas jsem již dlouho neměl, doposud mě květe pouze jedna, ale jiriny ty mě květou pěkně. Na zahrádě co se ukloniny týče, to také není moc valné, všeho je apodě. Dlouhý čas suptělo bylo velice sucha, tak velice bylo, že mě přes polovinu uschly jahody. No bylo to prostě u bohé leto zde u nás. Měkde přišlo moc, že až dokonce měli porodně a zde nic. Kalijnímim se to dohonit nedalo neb by musel zaljratí celý den a to si člověk dovolit nemůže, to by ho to stálo stočky dollarů. To si mohou jin boháči dovoliti. No snad to bude lepší příští rok, sda tu ještě ludem.

Teď jsme poražovali na televizí Olympiadu, ale moc se o našem státě neminiarati, přesto vyhráli 4 stříbrné, 3 stříbrné a 4 bronzové medaile. Doufám, že jsem Vám toho pro dnešek napsal dost a proto raději již končím, budeme se těšiti zas na nějakou správu od vás. Tím se loučím a přejeme Vám všeho nejlepšího a hlavně mnoho zdraví, ahoj váš Jarda z rodinou.

Minneapolis, 2. IV. 95

Mila Olga, Judo a Jaro!

Předem Vám děkujeme srdečně za váš milý
dopis, který jsme s radostí a s pořádku
obdrželi. Ten čas do aprily utíká jako voda
a máme čas přede dveřmi netlikající.
Konečně jsme se dočkali trochu lepšího
počasí a částečně jsme se zbavili té dlouhé
zimy. V polovině března jsme zde již měli
dosti teplé počasí a člověk se již těšil na
práci zahrady, ale toho času se zde u nás
čas a něco ochladilo a dnes hlaví, že pryč
je a něco ochladilo a dnes hlaví, že pryč
je a něco ochladilo a dnes hlaví, že pryč

No tak si tedy zahrady práce ještě na
nějaký týden odložíme. Jak jsem zjistil na
okružnici, mě letos divoký kaktus ořezal přes
polovinu malinových keřů. Asi tak 40 až 50 cm.
mě sněžilo, to bylo asi tak ve výši sněhu,
který jsme zde přes delší dobu měli. Někdo
jsem si objednal nové malinové keře. Tam
kde se jich má, tak je budu přesazovat
a nechám jen dva a nebo tři pruty.

Letos mám čas dosti, klid jsem a canna, budu
muset čas trochu oddělati, než mým co s mima,
jinak je u nás vše při starém a mnoho se tu ne
změnilo. Často jsem jezdil v blízkosti pruhu na
jedno jezero, kde jsem měl svůj fish house (boudu)
chytat ryby škr, led. Dosti jsme jich nachytali,
dvě stíky každá rážila 6 lb., dvě 5 lb. a několik
2 lb. a 3 lb. i 3 lb. hloustačka jsme chytali.
Nyní čas jedeme s Jarym a Kennym. Na řeku
Mississippi chytat ryby, ale doposud jsme velké
štěsti neměli jen tak pohárčí čtyři nebo pět.

je tu a tam sem někdy nás přijete navštívit.
Jennifer, ona se již těší na její děcko, má ještě
3 nebo 4 měsíce.

Sheren a Lusi nás teď věci málo navštěvují
ona si Lusi nyní koupila nové auto a to
"Audi" úplně červené. Y Linda si koupila
nové auto před vánočními a Jeepa též
červeného.

To by bylo asi tak vše co jsem měl
tak na mysli Vám napsat a proto
se sas s Vámi loučím a ještě jednou
Vám přejeme příjemné vřelosti.

Pohláďte Míšu
za nás.

Ahoj!

Ladislav Váš
všechny vřelosti
Jarda s rodinou

na podzim po
vykopání je asi
tak 3cm uříznáš

zde je
uříznutí
je vykopám.
někdy je nechám
v zemi 14 dní
než je vykopu.
To založí na
mrázku zimu

to jsou nové
výhonky* a ty uschováš
pro příští rok

na podzim, po
vykopání je asi
tak 3cm uříznáš
a uschováš je
v rašelině
napřed je však
musíš nechat poradit
vyschnouti, dáváš
pozor, aby se necukly

to jsou nové
výhonky* a ty
uschováš pro příští
rok

země, hlína, půda

15cm zasadit

to bude letošní
výhon který pokvete

to bude letošní
výhon který pokvete

to byl loňský
výhon

to ta část musíš
zahodit
se